

TŁUMACZENIE

KONWENCJA

w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

ZOBOWIĄZUJĄC SIĘ do zapewnienia długoterminowej ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych na wodach południowego Oceanu Spokojnego, a tym samym do ochrony środowiska i ekosystemów morskich, w których zasoby te występują;

ODWOŁUJĄC SIĘ do odpowiednich postanowień prawa międzynarodowego wyrażonych w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, Porozumieniu w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r., Porozumieniu o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 24 listopada 1993 r. oraz uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa przyjęty na 28. Sesji Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dnia 31 października 1995 r.;

UZNAJĄC FAKT, że na mocy prawa międzynarodowego, wyrażonego w odpowiednich postanowieniach wymienionych powyżej porozumień, państwa mają obowiązek wzajemnej współpracy na rzecz ochrony żywych zasobów na obszarach pełnomorskich i zarządzania nimi oraz, w stosownych przypadkach, do współpracy w celu ustanowienia podregionalnych lub regionalnych organizacji ds. rybołówstwa lub mechanizmów, służących podejmowaniu środków niezbędnych do ochrony tych zasobów;

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że na mocy prawa międzynarodowego, wyrażonego w odpowiednich postanowieniach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., wody państw nadbrzeżnych podlegają ich własnej jurysdykcji krajowej, w ramach której realizują one swoje suwerenne prawa w celu badania, eksploatacji, ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi oraz ochrony żywych zasobów morskich, na które połowy wywierają wpływ;

UZNAJĄC przesłanki gospodarczo-geograficzne oraz szczególne wymogi państw rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, terytoriów i posiadłości oraz społeczności nadbrzeżnych w zakresie ochrony i zrównoważonego rozwoju zasobów rybnych i zarządzania nimi oraz sprawiedliwego korzystania z tych zasobów;

ZAUWAŻAJĄC potrzebę przeglądu wyników osiągniętych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa i odpowiednie mechanizmy z myślą o ocenie stopnia, w jakim realizują one swoje cele w zakresie ochrony i zarządzania;

ZDECYDOWANIE DAŻĄC do skutecznej współpracy w celu wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz niekorzystnych skutków, jakie połowy te niosą ze sobą dla stanu światowych zasobów rybnych i ekosystemów, w ramach których są prowadzone;

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ potrzeby zapobiegania działaniom niekorzystnym dla środowiska morskiego, chronienia różnorodności biologicznej, podtrzymywania integralności ekosystemów morskich i minimalizowania zagrożeń związanych z długoterminowymi lub nieodwracalnymi skutkami połowów;

PAMIĘTAJĄC, że skuteczne środki w zakresie ochrony i zarządzania muszą być opracowywane w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe i przy zastosowaniu zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem;

BĘDĄC PRZEKONANYMI, że najskuteczniejszym sposobem realizacji długoterminowej ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych na wodach południowego Oceanu Spokojnego oraz ochrony ekosystemów morskich, w których występują te zasoby, może być zawarcie międzynarodowej konwencji służącej temu celowi;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

1. Do celów niniejszej konwencji:

- a) „konwencja z 1982 r.” oznacza Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.;
- b) „porozumienie z 1995 r.” oznacza Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów

Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r.;

- c) „Komisja” oznacza Komisję Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku ustanowionej na mocy art. 6;

- d) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar, do którego niniejsza konwencja ma zastosowanie zgodnie z art. 5;
- e) „kodeks postępowania” oznacza Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa przyjęty na 28. Sesji Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) dnia 31 października 1995 r.;
- f) „zasoby rybne” oznaczają wszystkie ryby występujące na obszarze objętym konwencją, w tym: mięczaki; skorupiaki; oraz inne żywe zasoby morskie uwzględnione decyzją Komisji; lecz z wyłączeniem:
- (i) gatunków osiadłych, jeżeli podlegają one jurysdykcji krajowej państw nadbrzeżnych na mocy art. 77 ust. 4 Konwencji z 1982 roku;
 - (ii) gatunków daleko migrujących wymienionych w załączniku I do Konwencji z 1982 r.;
 - (iii) gatunków anadromicznych i katadromicznych; oraz
 - (iv) ssaków morskich, gadów morskich i ptaków morskich;
- g) „połowcy” oznaczają:
- (i) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie zasobów rybnych;
 - (ii) uczestnictwo we wszelkich działaniach, których logicznie przewidywalnym skutkiem jest zlokalizowanie, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie zasobów rybnych w dowolnym celu;
 - (iii) przeładunek lub wszelkie działania na morzu służące wspieraniu wszelkiego rodzaju działalności opisanej w niniejszej definicji lub przygotowaniu do niej; oraz
 - (iv) wykorzystanie dowolnego rodzaju statku, pojazdu, statku powietrznego lub poduszki do prowadzenia wszelkiego rodzaju działalności opisanej w niniejszej definicji;
- nie obejmuje ona jednakże żadnych działań związanych z sytuacjami nagłymi dotyczącymi zdrowia lub bezpieczeństwa członków załogi lub bezpieczeństwa statku;
- h) „statek rybacki” oznacza dowolny statek wykorzystywany lub przeznaczony do połowów, w tym statki przetwórcze, jednostki wspierające, jednostki transportowe i wszelkie inne statki uczestniczące bezpośrednio w operacjach połowowych;
- i) „państwo bandery”, jeżeli nie wskazano inaczej, oznacza:
- (i) państwo, którego statki rybackie są uprawnione do pływania pod jego banderą; lub
 - (ii) regionalną organizację integracji gospodarczej, której statki rybackie są uprawnione do pływania pod banderą państwa członkowskiego tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej;
- j) „połowcy NNN” oznaczają działania, o których mowa w ust. 3 Międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, oraz inne działania uwzględnione decyzją Komisji;
- k) „obywatele” obejmują zarówno osoby fizyczne, jak i osoby prawne;
- l) „port” obejmuje terminale zewnętrzne i inne obiekty służące do wyładunku, przeładunku, pakowania, przetwarzania, uzupełniania paliwa lub zapasów;
- m) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, której państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach objętych niniejszą konwencją, w tym upoważnienie do podejmowania decyzji wiążących państwa członkowskie w zakresie tych spraw;
- n) „poważne naruszenie” oznacza to samo, co termin zawarty w art. 21 ust. 11 porozumienia z 1995 r. oraz wszelkie inne naruszenia określone przez Komisję; oraz
- o) „przeładunek” oznacza przeprowadzony na morzu lub w porcie wyładunek całości lub dowolnej ilości zasobów rybnych lub produktów z zasobów rybnych pochodzących z połowów na obszarze objętym konwencją z burty statku rybackiego na inny statek rybacki.
2. a) „Umawiająca się strona” oznacza każde państwo lub każdą regionalną organizację integracji gospodarczej, która wyraziła zgodę na związanie się niniejszą konwencją i wobec której konwencja ta obowiązuje;
- b) Niniejsza konwencja ma zastosowanie, odpowiednio, do każdego podmiotu, o którym mowa w art. 305 ust. 1 lit. c), d) oraz e) Konwencji z 1982 r., który staje się stroną niniejszej konwencji, a termin „umawiająca się strona” odnosi się do każdego takiego podmiotu.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszej konwencji jest zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych, a tym samym jednoczesnej ochrony środowiska i ekosystemów morskich, w których zasoby te występują, poprzez stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 3

Zasady i podejścia w zakresie ochrony i zarządzania

1. Realizując cel niniejszej konwencji oraz proces podejmowania decyzji na mocy niniejszej konwencji, umawiające się strony, Komisja oraz organy pomocnicze ustanowione na mocy art. 6 ust. 2 i art. 9 ust. 1:

- a) stosują w szczególności następujące zasady:
- (i) działania w zakresie ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi prowadzone są w przejrzysty, odpowiedzialny i integracyjny sposób, z uwzględnieniem najlepszych praktyk międzynarodowych;
 - (ii) wielkość połowów jest proporcjonalna do zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych z uwzględnieniem skutków dla gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych oraz zgodna z ogólnym obowiązkiem ochrony i zachowania środowiska morskiego;
 - (iii) zapobiega się przełowieniu i nadmiernej zdolności połowowej lub eliminuje się takie przypadki;
 - (iv) w terminowy i odpowiedni sposób zbierane, weryfikowane, zgłaszane i wymieniane są pełne i dokładne dane na temat połowów, w tym informacje dotyczące skutków dla ekosystemów morskich, w których występują zasoby rybne;
 - (v) decyzje podejmowane są w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowo-techniczne oraz opinie wszystkich odpowiednich organów pomocniczych;
 - (vi) promowana jest współpraca i koordynacja działań między umawiającymi się stronami z myślą o zapewnieniu zgodności środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję oraz środków ochrony i zarządzania stosowanych w odniesieniu do tych samych zasobów rybnych na obszarach znajdujących się pod jurysdykcją krajową;
 - (vii) chroni się ekosystemy morskie, w szczególności ekosystemy potrzebujące długiego okresu czasu, by powrócić do równowagi w przypadku jej zakłócenia;
 - (viii) uznaje się interesy państw rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, terytoriów i posiadłości oraz społeczności nadbrzeżnych państw rozwijających się;

(ix) zapewnia się rzeczywiste przestrzeganie środków ochrony i zarządzania, a za wszelkie naruszenia przewiduje się odpowiednio dotkliwe kary mające na celu zapobieganie wszelkim tego rodzaju wykroczeniom; w szczególności zaś kary te pozbawiają sprawców korzyści płynących z prowadzonej przez nich nielegalnej działalności; oraz

(x) minimalizuje się ilość zanieczyszczeń i odpadów pochodzących ze statków rybackich, ilość odrzutów, wielkość połowów w utracone lub porzucone narzędzia oraz skutki dla innych gatunków i ekosystemów morskich; oraz

b) stosują zasadę ostrożnego zarządzania zasobami oraz podejście ekosystemowe zgodnie z ust. 2.

2. a) W odniesieniu do ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi z myślą o ochronie tych zasobów i zachowaniu ekosystemów morskich, w których zasoby te występują, stosuje się powszechnie zasadę ostrożnego zarządzania zasobami zgodnie z porozumieniem z 1995 r. oraz kodeksem postępowania; w szczególności umawiające się strony, Komisja i organy pomocnicze:

(i) zachowują zwiększoną ostrożność w przypadkach, gdy informacje są niepewne, nierzetelne lub nieodpowiednie;

(ii) nie wykorzystują braku odpowiednich informacji naukowych jako przesłanki do opóźniania lub zaniechania podjęcia środków ochrony i zarządzania; oraz

(iii) uwzględniają najlepsze praktyki międzynarodowe w zakresie zastosowania zasady ostrożnego zarządzania zasobami, w tym załącznik II do porozumienia z 1995 r. oraz kodeks postępowania.

b) W odniesieniu do ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi stosuje się powszechnie podejście ekosystemowe poprzez zintegrowane podejście, w ramach którego decyzje w zakresie zarządzania zasobami rybnymi rozpatruje się w kontekście funkcjonowania szeroko rozumianych ekosystemów morskich, w których zasoby te występują, w celu zapewnienia długoterminowej ochrony i zrównoważonej eksploatacji tych zasobów, a tym samym ochrony ekosystemów morskich.

Artykuł 4

Zgodność środków ochrony i zarządzania

1. Umawiające się strony uznają potrzebę zapewnienia zgodności środków ochrony i zarządzania ustanowionych dla zasobów rybnych określonych jako międzystrefowe na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji umawiającej się strony będącej państwem nadbrzeżnym i w wodach pełnomorskich przyległych do obszaru objętego konwencją, oraz potwierdzają swój obowiązek nawiązania współpracy w tym celu.

2. Środki ochrony i zarządzania ustanowione dla wód pełnomorskich oraz środki przyjęte dla obszarów znajdujących się pod jurysdykcją krajową muszą być ze sobą zgodne, w celu zapewnienia całościowej ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zarządzania nimi. Opracowując zgodne środki ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zarządzania nimi, umawiające się strony:

- a) uwzględniają jednolitość biologiczną i inne cechy biologiczne zasobów rybnych oraz związki między miejscami ich występowania, działalnością połowową w odniesieniu do tych zasobów oraz charakterystyką geograficzną danego regionu, w tym stopień, w jakim zasoby rybne występują i poławiane są na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej;
- b) uwzględniają odpowiednią zależność państw nadbrzeżnych i państw prowadzących połowy na wodach pełnomorskich od danych zasobów rybnych; oraz
- c) zapewniają, aby podejmowane środki nie niosły ze sobą niekorzystnych skutków dla ogółu żywych zasobów morskich występujących na obszarze objętym konwencją.

3. Pierwotne środki ochrony i zarządzania stosowane przez Komisję uwzględniają, bez umniejszania ich skuteczności, istniejące środki ochrony i zarządzania ustanowione przez odpowiednie umawiające się strony będące państwami nadbrzeżnymi w odniesieniu do obszarów podlegających krajowej jurysdykcji oraz przez umawiające się strony w odniesieniu do statków prowadzących połowy pod ich banderą w wodach pełnomorskich przylegających do obszaru objętego konwencją.

Artykuł 5

Obszar stosowania

1. O ile nie postanowiono inaczej, niniejsza konwencja dotyczy wód Oceanu Spokojnego znajdujących się zgodnie z prawem międzynarodowym poza strefą krajowej jurysdykcji:

- a) na wschód od linii biegnącej w kierunku południowym wzdłuż południka 120° długości geograficznej wschodniej od zewnętrznej granicy obszaru krajowej jurysdykcji Australii, wzdłuż południowego wybrzeża zachodniej Australii do punktu przecięcia z równoleżnikiem 55° szerokości geograficznej południowej; następnie w kierunku wschodnim wzdłuż równoleżnika 55° szerokości geograficznej południowej do punktu przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej wschodniej; dalej w kierunku południowym wzdłuż południka 150° długości geograficznej wschodniej do punktu przecięcia z równoleżnikiem 60° szerokości geograficznej południowej;
- b) na północ od linii biegnącej w kierunku wschodnim wzdłuż równoleżnika 60° szerokości geograficznej południowej od południka 150° długości geograficznej wschodniej do punktu przecięcia z południkiem 67° 16' długości geograficznej zachodniej;
- c) na zachód od linii biegnącej w kierunku północnym wzdłuż południka 67° 16' długości geograficznej zachodniej od równoleżnika 60° szerokości geograficznej południowej do punktu przecięcia z zewnętrzną granicą obszaru krajowej

jurysdykcji Chile, a następnie wzdłuż zewnętrznych granic obszarów krajowej jurysdykcji Chile, Peru, Ekwadoru i Kolumbii do punktu przecięcia z równoleżnikiem 2° szerokości geograficznej północnej; oraz

- d) na południe od linii biegnącej w kierunku zachodnim wzdłuż równoleżnika 2° szerokości geograficznej północnej (nie obejmując jednak obszaru krajowej jurysdykcji Ekwadoru – Wysp Galapagos) do punktu przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej zachodniej; następnie w kierunku północnym wzdłuż południka 150° długości geograficznej zachodniej do punktu przecięcia z równoleżnikiem 10° szerokości geograficznej północnej, dalej na zachód wzdłuż równoleżnika 10° szerokości geograficznej północnej do punktu przecięcia z zewnętrzną granicą strefy jurysdykcji krajowej Wysp Marshalla i dalej zasadniczo w kierunku południowym i wokół zewnętrznych granic strefy jurysdykcji krajowej państw i terytoriów Pacyfiku, Nowej Zelandii i Australii aż do punktu styku z początkiem linii opisanym w lit. a) powyżej.

2. Konwencja ma także zastosowanie do wód Oceanu Spokojnego znajdujących się poza obszarami jurysdykcji krajowych w granicach wyznaczonych przez równoleżnik 10° szerokości geograficznej północnej i równoleżnik 20° szerokości geograficznej południowej oraz przez południk 135° długości geograficznej wschodniej i południk 150° długości geograficznej zachodniej.

3. W przypadku gdy do celów niniejszej konwencji konieczne będzie określenie pozycji punktu, linii lub obszaru na powierzchni Ziemi, pozycję tę wyznacza się przez odniesienie do Międzynarodowego Ziemińskiego Układu Odniesienia zarządzanego przez Międzynarodowe Służby Obrotów Ziemi, który w odniesieniu do większości praktycznych zastosowań jest równorzędny z globalnym geocentrycznym układem odniesienia 1984 (WGS 84).

4. Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie stanowią uznania roszczeń lub stanowisk którejkolwiek z umawiających się stron niniejszej konwencji dotyczących statusu prawnego i zasięgu akwenów oraz stref, będących przedmiotem roszczeń którejkolwiek z umawiających się stron.

Artykuł 6

Organizacja

1. Umawiające się strony niniejszym postanawiają ustanowić, utrzymywać i umacniać Regionalną Organizację ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku, zwaną dalej „organizacją”, która sprawuje funkcje określone w niniejszej konwencji, aby osiągnąć jej cel.

2. W skład organizacji wchodzi:

- a) Komisja;
- b) Komitet Naukowy;
- c) Komitet ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych;
- d) Komitet Zarządzający Wschodniego Podregionu;

e) Komitet Zarządzający Zachodniego Podregionu;

f) Komitet Finansowo-Administracyjny;

g) Sekretariat,

oraz wszelkie inne organy pomocnicze, które mogą być ustanawiane okresowo przez Komisję zgodnie z art. 9 ust. 1 jako organy wspierające jej pracę.

3. Organizacja posiada osobowość prawną zgodnie z prawem międzynarodowym a w stosunkach z innymi międzynarodowymi organizacjami oraz na terytoriach umawiających się stron korzysta z przysługujących jej praw w zakresie niezbędnym do wykonywania jej zadań i osiągnięcia celu niniejszej konwencji. Immunitety i przywileje, z których korzysta organizacja i jej pracownicy na terytorium danej umawiającej się strony, określa umowa między organizacją a tą umawiającą się stroną, w tym w szczególności umowa pomiędzy organizacją i stroną umawiającą się, na terytorium której znajduje się Sekretariat.

4. Sekretariat organizacji znajduje się w Nowej Zelandii lub w innym miejscu, o wyborze którego zdecyduje Komisja.

Artykuł 7

Komisja

1. Każda umawiająca się strona jest członkiem Komisji i wyznacza do składu Komisji jednego przedstawiciela, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, eksperci i doradcy.

2. Komisja wybiera na dwuletnią kadencję przewodniczącego i wiceprzewodniczącego pochodzących z umawiających się stron, przy czym każdy z nich może zostać wybrany ponownie na kolejną kadencję, lecz nie może pełnić tej samej funkcji przez okres dłuższy niż dwie kolejne kadencje. Przewodniczący i wiceprzewodniczący są przedstawicielami różnych umawiających się stron.

3. Pierwsze posiedzenie Komisji odbywa się nie później niż 12 miesięcy po dniu wejścia niniejszej konwencji w życie. Następnie, jeżeli Komisja nie zdecyduje inaczej, przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenie roczne w terminie i miejscu wybranym przez Komisję. Komisja organizuje wszelkie inne posiedzenia niezbędne do pełnienia swoich funkcji w ramach niniejszej konwencji.

4. W odniesieniu do częstotliwości, czasu trwania i programu posiedzeń Komisji i jej organów pomocniczych stosuje się zasadę gospodarności.

Artykuł 8

Funkcje Komisji

Zgodnie z celem, zasadami i podejściami oraz szczegółowymi postanowieniami niniejszej konwencji Komisja pełni następujące funkcje:

a) przyjmuje środki ochrony i zarządzania służące osiągnięciu celu niniejszej konwencji, w tym, w stosownych przypadkach, środki ochrony i zarządzania dla konkretnych stad ryb;

b) określa charakter i zakres udziału w połowach zasobów rybnych, w tym, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do konkretnych stad ryb;

c) opracowuje zasady gromadzenia, weryfikacji, przekazywania, przechowywania i rozpowszechniania danych;

d) wspiera prowadzenie badań naukowych służących poszerzeniu wiedzy na temat zasobów rybnych i ekosystemów morskich na obszarze objętym konwencją oraz na temat tych samych zasobów rybnych w przyległych wodach podlegających krajowej jurysdykcji, oraz – we współpracy z Komitetem Naukowym – ustanawia procedury prowadzenia połowów zasobów rybnych do celów naukowych na obszarze objętym konwencją;

e) współpracuje i prowadzi wymianę danych z członkami Komisji oraz z właściwymi organizacjami, państwami nadbrzeżnymi, terytoriami i posiadłościami;

f) propaguje zgodność środków ochrony i zarządzania na obszarze objętym konwencją, obszarach przyległych podlegających jurysdykcji krajowej oraz przyległych obszarach pełnomorskich;

g) wypracowuje i ustanawia skuteczne procedury monitorowania, kontrolowania, nadzoru, przestrzegania i egzekucji przepisów, w tym niedyskryminacyjne środki rynkowe i handlowe;

h) zgodnie z prawem międzynarodowym opracowuje procedury służące ocenie wyników państwa bandery w zakresie realizacji jego zobowiązań na mocy niniejszej konwencji oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje wnioski dotyczące propagowania realizacji tych zobowiązań;

i) przyjmuje środki służące zapobieganiu, powstrzymaniu i eliminowaniu połowów NNN;

j) opracowuje zasady współpracy na mocy niniejszej konwencji z podmiotami niebędącymi umawiającymi się stronami;

k) dokonuje oceny skuteczności postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję w zakresie realizacji celu niniejszej konwencji;

- l) nadzoruje organizacyjne, administracyjne, finansowe i inne wewnętrzne sprawy organizacji, w tym stosunki między organami wchodzącymi w jej skład;
- m) kieruje pracą organów pomocniczych Komisji;
- n) w drodze konsensusu przyjmuje budżet organizacji, jej regulamin finansowy i wszelkie zmiany do niego oraz jej regulamin wewnętrzny, który może obejmować procedury podejmowania i dokumentowania decyzji w okresie przypadającym między sesjami;
- o) stosownie do potrzeb przyjmuje wszelkie inne regulacje i zmiany do nich niezbędne do wykonywania swoich funkcji oraz zadań podległych jej organów pomocniczych; oraz
- p) pełni wszelkie inne funkcje i podejmuje wszelkie inne decyzje niezbędne do osiągnięcia celu niniejszej konwencji.

Artykuł 9

Organy pomocnicze

1. Stosownie do potrzeb, oprócz Komitetu Naukowego, Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych, Komitetu Zarządzającego Wschodniego Podregionu, Komitetu Zarządzającego Zachodniego Podregionu oraz Komitetu Finansowo-Administracyjnego, Komisja może ustanowić inne organy pomocnicze. Tego rodzaju dodatkowe organy pomocnicze mogą zostać ustanowione na stałe lub czasowo z uwzględnieniem związanych z tym kosztów.
2. Ustanawiając tego rodzaju organy pomocnicze, Komisja przedstawia szczegółowy zakres zadań i metody pracy, z zastrzeżeniem jednakże iż tego rodzaju szczegółowy zakres zadań jest każdorazowo zgodny z celem niniejszej konwencji, jej zasadami ochrony i zarządzania oraz podejściami oraz z konwencją z 1982 r. i porozumieniem z 1995 r. Komisja, stosownie do sytuacji, może okresowo poddawać ten zakres zadań i metody pracy przeglądowi i dokonywać w nich zmian.
3. Wszystkie organy pomocnicze służą Komisji informacjami, doradzają jej i przedstawiają swoje zalecenia, a także uczestniczą w systematycznych ocenach skuteczności środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.
4. Wykonując swoje funkcje, wszystkie organy pomocnicze uwzględniają stosowne prace prowadzone przez inne organy pomocnicze ustanowione przez Komisję, oraz w stosownych przypadkach prace prowadzone przez inne organizacje ds. rybołówstwa i prace prowadzone przez stosowne organy naukowo-techniczne.
5. Wszystkie organy pomocnicze mogą ustanawiać grupy robocze. W stosownych przypadkach organy pomocnicze mogą również korzystać z doradztwa zewnętrznego zgodnie z wszelkimi ogólnymi lub szczegółowymi wytycznymi przewidzianymi przez Komisję.
6. Jeżeli Komisja nie zdecyduje inaczej, wszystkie organy pomocnicze działają zgodnie z jej regulaminem.

Artykuł 10

Komitet naukowy

1. Każdemu członkowi Komisji przysługuje prawo wyznaczenia jednego przedstawiciela do Komitetu Naukowego, któremu mogą towarzyszyć inni zastępcy i doradcy.
2. Komitet Naukowy pełni następujące funkcje:
 - a) planuje i przeprowadza oceny naukowe stanu zasobów rybnych oraz dokonuje ich przeglądu, w tym także – we współpracy z właściwą umawiającą się stroną lub umawiającymi się stronami będącymi państwami nadbrzeżnymi lub jedną z takich stron – w odniesieniu do zasobów rybnych występujących jednocześnie na obszarze objętym konwencją i na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej;
 - b) w oparciu o takie oceny służy Komisji i jej organom pomocniczym doradztwem oraz przedstawia im swoje zalecenia, w tym w stosownych przypadkach:
 - (i) punkty referencyjne, w tym zapobiegawcze punkty referencyjne zgodnie z załącznikiem II do porozumienia z 1995 r.;
 - (ii) strategię lub plany zarządzania zasobami rybnymi bazujące na wymienionych punktach referencyjnych; oraz
 - (iii) analizy alternatywnych rozwiązań w zakresie ochrony i zarządzania, takich jak ustanowienie na różnych szczeblach całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego, określające w przybliżeniu stopień, w jakim każde z tych alternatywnych rozwiązań pozwoliłoby zrealizować cel lub cele danej strategii zarządzania lub danego planu zarządzania przyjętego, lub rozpatrywanego, przez Komisję;
 - c) służy Komisji i jej organom pomocniczym doradztwem i przedstawia im swoje zalecenia w zakresie skutków połowów dla ekosystemów morskich na obszarze objętym konwencją, w tym służy doradztwem i przedstawia zalecenia dotyczące identyfikacji i miejsc występowania wrażliwych ekosystemów morskich, prawdopodobnych skutków połowów dla tego rodzaju wrażliwych ekosystemów morskich i środków zapobiegających znaczącym niekorzystnym dla nich skutkom;
 - d) wspiera i propaguje współpracę w zakresie badań naukowych w celu poszerzenia wiedzy na temat stanu zasobów rybnych i ekosystemów morskich na obszarze objętym konwencją, w tym wiedzy dotyczącej zasobów rybnych występujących jednocześnie na obszarze objętym konwencją i na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej; oraz
 - e) służy Komisji i jej organom pomocniczym wszelkimi innymi opiniami naukowymi, które uzna za stosowne, lub o które wystąpi Komisja

3. Regulamin Komisji przewiduje, że w przypadku gdy Komitet Naukowy nie jest w stanie wypracować swojej opinii w drodze konsensusu, w swoim sprawozdaniu przedstawia on różniące się poglądy swoich członków. Sprawozdania Komitetu Naukowego są udostępniane publicznie.

4. Uwzględniając wszelkie zalecenia Komitetu Naukowego, Komisja może skorzystać z usług ekspertów naukowych w celu uzyskania informacji i opinii na temat zasobów rybnych i ekosystemów morskich na obszarze objętym konwencją oraz na temat wszelkich powiązanych kwestii, które mogą mieć znaczenie dla Komisji pod kątem rozpatrywanych przez nią środków ochrony i zarządzania.

5. Komisja odpowiednio organizuje okresową, niezależną wzajemną ocenę sprawozdań, opinii i zaleceń Komitetu Naukowego.

Artykuł 11

Komitet ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych

1. Każdemu z członków Komisji przysługuje prawo wyznaczenia jednego przedstawiciela do Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych, któremu mogą towarzyszyć inni zastępcy i doradcy.

2. Komitet ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych pełni następujące funkcje:

- a) monitoruje i ocenia wdrożenie środków ochrony i zarządzania przyjętych na mocy niniejszej konwencji oraz zgodność z nimi, a także służy Komisji doradztwem i przedstawia jej swoje zalecenia;
- b) przedstawia wszelkie inne informacje, opinie techniczne i zalecenia, które uzna za stosowne, lub o które wystąpi Komisja w związku z kwestią wdrażania i zgodności z postanowieniami niniejszej konwencji i ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi lub rozpatrywanymi przez Komisję; oraz
- c) ocenia wdrożenie przyjętych przez Komisję środków dotyczących współpracy w zakresie monitorowania, kontrolowania oraz nadzoru i egzekucji, a także służy Komisji doradztwem i przedstawia jej swoje zalecenia.

Artykuł 12

Komitety Zarządzające Wschodniego i Zachodniego Podregionu

1. Komitety Zarządzające Wschodniego i Zachodniego Podregionu opracowują i przedstawiają Komisji, z właszej inicjatywy lub na wniosek Komisji, zalecenia dotyczące środków ochrony i zarządzania, zgodnie z art. 20, oraz udziału w połowach zasobów rybnych, zgodnie z art. 21, w odniesieniu do części obszaru objętego konwencją opisanych w załączniku I. Zalecenia te muszą być zgodne z wszelkimi środkami ogólnego zastosowania przyjętymi przez Komisję, a w przypadku kwestii,

w zakresie których na mocy art. 20 ust. 4 i art. 21 ust. 2 wymagana jest zgoda danej umawiającej się strony lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi, wymagają one takiej zgody. W stosownych przypadkach Komitety podejmują wszelkie możliwe starania na rzecz koordynacji swoich zaleceń.

2. Komisja może w każdej chwili zmienić załącznik I, w drodze konsensusu zmieniając ustalone w nim współrzędne geograficzne. Zmiana taka wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia lub w jakimkolwiek innym terminie określonym w dokumencie zmieniającym.

3. Komisja może podjąć decyzję o przeniesieniu na jeden z Komitetów Zarządzających Podregionu głównej odpowiedzialności za opracowanie i przedstawienie Komisji zgodnie z niniejszym artykułem zaleceń dotyczących konkretnego zasobu rybnego, nawet jeśli obszar występowania tego zasobu wykraczałby poza część obszaru objętego konwencją, za który odpowiada dany Komitet zgodnie z załącznikiem I.

4. Każdy z Komitetów opracowuje swoje zalecenia na podstawie opinii i zaleceń Komitetu Naukowego.

5. a) Członkowie Komisji o położeniu graniczącym z tą częścią obszaru objętego konwencją, za który zgodnie z niniejszym artykułem odpowiedzialny jest dany Komitet lub których statki rybackie:

(i) prowadzą aktualnie połowy w tym obszarze; lub

(ii) prowadziły połowy w tym obszarze w trakcie ostatnich dwóch lat; lub

(iii) prowadzą połowy konkretnego zasobu rybnego, za który na mocy ust. 3 odpowiada dany Komitet, w tym na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji graniczących z obszarem objętym konwencją,

stają się członkami tego Komitetu.

b) Każdy członek Komisji nie będący członkiem Komitetu na mocy lit. a), który powiadomi Sekretariat o zamiarze prowadzenia połowów w ciągu dwóch lat od przekazania powiadomienia w części obszaru objętego konwencją, za który zgodnie z niniejszym artykułem odpowiada dany Komitet, staje się członkiem tego Komitetu. Jeżeli powiadamiający członek Komisji nie będzie prowadził połowów w tej części obszaru objętego konwencją w ciągu dwóch lat od przekazania powiadomienia, przestaje on być członkiem danego Komitetu;

c) Każdy członek Komisji, który nie jest członkiem Komitetu na mocy lit. a) lub b), może oddelegować przedstawiciela, który będzie uczestniczył w pracach danego Komitetu;

- d) Do celów niniejszego ustępu „połowy” obejmują jedynie działania opisane w art. 1 ust. 1 lit. g) pkt (i) i (ii).

6. Komitety Zarządzające Wschodniego i Zachodniego Podregionu podejmują wszelkie możliwe starania na rzecz przyjęcia swoich zaleceń dla Komisji w drodze konsensusu. Jeżeli wszystkie środki służące osiągnięciu porozumienia w zakresie danego zalecenia w drodze konsensusu zostaną wyczerpane, zalecenia przyjmuje się większością dwóch trzecich członków właściwego Komitetu Zarządzającego Podregionu. W sprawozdaniach dla Komisji można zawrzeć zarówno poglądy większości, jak i mniejszości.

7. Zalecenia przedstawione zgodnie z niniejszym artykułem stanowią podstawę dla przyjmowanych przez Komisję środków ochrony i zarządzania oraz decyzji, o których mowa odpowiednio w art. 20 i art. 21.

8. Wszelkie koszty nadzwyczajne poniesione z tytułu prac któregośkolwiek z Komitetów Zarządzających Podregionów ponoszone są przez członków odpowiednich Komitetów.

Artykuł 13

Komitet Finansowo-Administracyjny

1. Każdemu z członków Komisji przysługuje prawo wyznaczenia jednego przedstawiciela do Komitetu Finansowo-Administracyjnego, któremu mogą towarzyszyć inni zastępcy i doradcy.

2. Do zadań Komitetu Finansowo-Administracyjnego należy doradztwo na rzecz Komisji w zakresie budżetu, miejsca i terminu posiedzeń Komisji, publikacji Komisji, kwestii dotyczących sekretarza wykonawczego i pracowników Sekretariatu oraz wszelkich innych kwestii finansowo-administracyjnych, w sprawie których Komisja może zwrócić się do Komitetu.

Artykuł 14

Sekretariat

1. Sekretariat pełni funkcje przekazane mu przez Komisję.
2. Głównym urzędnikiem administracyjnym Sekretariatu jest sekretarz wykonawczy, który mianowany jest za zgodą umawiających się stron na warunkach przez nie ustalonych.
3. Wszyscy pracownicy Sekretariatu mianowani są przez sekretarza wykonawczego zgodnie z regulaminem pracowniczym ustanowionym przez Komisję.

4. Sekretarz wykonawczy zapewnia skuteczne funkcjonowanie Sekretariatu.

5. Sekretariat ustanowiony na mocy niniejszej konwencji odpowiada zasadzie gospodarności. W ramach organizacji i funkcjonowania Sekretariatu uwzględnia się, w stosownych przypadkach, zdolność istniejących instytucji regionalnych do realizacji określonych technicznych funkcji Sekretariatu, a w szczególności możliwości zlecenia usług na podstawie umów.

Artykuł 15

Budżet

1. Komisja, na swoim pierwszym posiedzeniu, przyjmuje budżet finansujący Komisję i jej organy pomocnicze oraz przyjmuje regulamin finansowy. Wszelkie decyzje odnoszące się do budżetu i regulaminu finansowego, w tym decyzje dotyczące składek od członków Komisji oraz wzoru pozwalającego obliczyć wysokość tych składek, podejmowane są w drodze konsensusu.

2. Każdy z członków Komisji wpłaca składkę do budżetu. Na łączną kwotę rocznej składki płatnej przez każdego członka Komisji składa się opłata zmienna uzależniona od całkowitego połowu przez tego członka określonych przez Komisję zasobów rybnych oraz opłata podstawowa, przy czym wysokość składki uwzględnia sytuację gospodarczą danego członka. W przypadku tych członków Komisji, dla których jedynym połowem dokonywanym na obszarze objętym konwencją jest połów prowadzony przez ich terytorium graniczące z obszarem objętym konwencją, uwzględnia się sytuację gospodarczą danego terytorium. Komisja przyjmuje i może zmieniać wzór pozwalający obliczyć wysokość tych składek, który zostaje określony w regulaminie finansowym Komisji.

3. Komisja może zwracać się o wkład finansowy i inne formy pomocy oraz przyjmować je od organizacji, osób fizycznych i innych źródeł z przeznaczeniem na cele związane z pełnieniem swych funkcji.

4. Sekretarz wykonawczy przekazuje projekt budżetu rocznego na dwa kolejne lata budżetowe każdemu członkowi Komisji wraz z harmonogramem składek, nie później niż 60 dni przed posiedzeniem Komitetu Finansowo-Administracyjnego, na którym Komitet przyjmie swoje zalecenia dla Komisji. Przygotowując projekt budżetu, Sekretariat w pełni uwzględnia konieczność stosowania zasady gospodarności oraz wytyczne Komisji dotyczące przewidywanych w danym roku budżetowym posiedzeń organów pomocniczych. Na każdym posiedzeniu rocznym Komisja przyjmuje budżet na kolejny rok budżetowy.

5. Jeżeli Komisja nie jest w stanie przyjąć budżetu, wysokość składek na rzecz budżetu administracyjnego Komisji określa się zgodnie z kwotą budżetu za poprzedni rok celem pokrycia wydatków administracyjnych Komisji w kolejnym roku do momentu przyjęcia nowego budżetu w drodze konsensusu.

6. Po posiedzeniu rocznym Komisji sekretarz wykonawczy powiadamia każdego członka Komisji o wysokości należnej od niego składki zgodnie z wyliczeniem wykonanym przy pomocy wzoru przyjętego przez Komisję zgodnie z ust. 2, po czym każdy członek Komisji w jak najszybszym terminie wpłaca swoją składkę na rzecz organizacji.

7. Jeżeli Komisja nie postanowi inaczej, składki płatne są w walucie państwa, w którym znajduje się Sekretariat organizacji.

8. Umawiająca się strona, która przystępuje do niniejszej konwencji w trakcie roku budżetowego, uczestniczy w składkach za ten rok budżetowy w części obliczanej zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, która jest proporcjonalna do liczby pełnych miesięcy pozostałych w danym roku od dnia, w którym stroną tę zaczyna obowiązywać konwencja.

9. Jeżeli Komisja nie postanowi inaczej, członek Komisji, który zalega z płatnościami jakichkolwiek kwot należnych organizacji przez okres dłuższy niż dwa lata, nie uczestniczy w podejmowaniu jakichkolwiek decyzji przez Komisję do czasu zapłaty wszystkich zaległych kwot na rzecz Komisji.

10. Działalność finansowa organizacji jest prowadzona zgodnie z regulaminem finansowym przyjętym przez Komisję i podlega dorocznej kontroli księgowej prowadzonej przez niezależnych rewidentów wyznaczonych przez Komisję.

Artykuł 16

Podejmowanie decyzji

1. Co do zasady Komisja podejmuje decyzje w drodze konsensusu. Do celów niniejszego artykułu „konsensus” oznacza brak jakiegokolwiek formalnego sprzeciwu w chwili podejmowania decyzji.

2. Poza przypadkami, w odniesieniu do których konwencja wyraźnie przewiduje, że decyzja podejmowana jest w drodze konsensusu, jeżeli przewodniczący uzna, że wyczerpano wszelkie możliwe środki podjęcia decyzji w drodze konsensusu:

a) Komisja podejmuje decyzje w kwestiach proceduralnych na zasadzie większości głosów członków Komisji opowiadających się za lub przeciw; oraz

b) decyzje w kwestiach merytorycznych podejmowane są na podstawie większości trzech czwartych głosów członków Komisji opowiadających się za lub przeciw.

3. W przypadku sporu co do merytoryczności danej kwestii traktuje się ją jako kwestię merytoryczną.

Artykuł 17

Wykonywanie decyzji Komisji

1. Decyzje w kwestiach merytorycznych przyjęte przez Komisję stają się wiążące dla członków Komisji w następującym trybie:

a) sekretarz wykonawczy niezwłocznie przekazuje każdą z decyzji wszystkim członkom Komisji; oraz

b) stosownie do ust. 2 dana decyzja staje się wiążąca dla wszystkich członków Komisji po upływie 90 dni od daty przekazania określonej w powiadomieniu na mocy lit. a) jako „data powiadomienia”.

2. a) Każdy członek Komisji może przedstawić sekretarzowi wykonawczemu sprzeciw wobec danej decyzji w terminie 60 dni od daty powiadomienia stanowiącym „okres przysługujący na zgłoszenie sprzeciwu”. W takim przypadku decyzja nie wiąże tego członka Komisji w zakresie, którego dotyczy sprzeciw, z wyjątkiem sytuacji przewidzianej w ust. 3 i załączniku II.

b) Członek Komisji składający sprzeciw podejmuje jednocześnie następujące działania:

(i) szczegółowo przedstawia uzasadnienie swojego sprzeciwu;

(ii) przyjmuje środki zastępcze, których skutki są równoważne ze skutkami decyzji, wobec której zgłosił sprzeciw, i które stosowane są od tego samego terminu; oraz

(iii) informuje sekretarza wykonawczego o warunkach takich środków zastępczych.

c) Jedynym dopuszczalnym uzasadnieniem sprzeciwu jest formalna lub faktyczna dyskryminacja wobec członka Komisji będąca skutkiem danej decyzji lub niezgodność tej decyzji z postanowieniami niniejszej konwencji lub innego odpowiedniego postanowienia prawa międzynarodowego wyrażonego w konwencji z 1982 r. lub porozumieniu z 1995 r.

3. Każdy członek Komisji, który zgłosił sprzeciw wobec decyzji, może go w każdej chwili wycofać. W takim przypadku decyzja staje się wiążąca dla tego członka zgodnie z ust. 1 lit. b) lub z dniem wycofania sprzeciwu, stosownie do tego, które z tych wydarzeń nastąpi później.

4. Sekretarz wykonawczy niezwłocznie powiadamia wszystkich członków Komisji o:

- a) otrzymaniu i wycofaniu sprzeciwu; oraz
- b) uzasadnieniu sprzeciwu oraz przyjętych lub proponowanych do przyjęcia środków zastępczych, na mocy ust. 2.

5. a) W przypadku złożenia sprzeciwu przez członka Komisji na mocy ust. 2 ustanawia się Komisję Rewizyjną w terminie 30 dni od końca okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu. Komisję Rewizyjną ustanawia się zgodnie z procedurami opisanymi w załączniku II.

b) Sekretarz wykonawczy niezwłocznie powiadamia wszystkich członków Komisji o ustanowieniu Komisji Rewizyjnej.

c) Jeżeli dwóch lub więcej członków Komisji zgłasza sprzeciw w oparciu o te same przesłanki, sprzeciwu te rozpatrywane są przez tę samą Komisję Rewizyjną, której skład jest zgodny z postanowieniami ust. 2 załącznika II.

d) Jeżeli dwóch lub więcej członków Komisji zgłasza sprzeciw w oparciu o różne przesłanki, sprzeciwu te mogą zostać rozpatrzone, za zgodą zainteresowanych członków Komisji, przez tę samą Komisję Rewizyjną, której skład jest zgodny z postanowieniami ust. 2 załącznika II. W przypadku braku takiej zgody sprzeciwu opierające się o różne przesłanki rozpatrywane są przez osobne Komisje Rewizyjne.

e) Komisja Rewizyjna, w terminie 45 dni od jej ustanowienia, przekazuje sekretarzowi wykonawczemu swoje wnioski i zalecenia oceniające zasadność przesłanek podanych przez członka lub członków Komisji jako podstawa sprzeciwu oraz oceniające przyjęte środki zastępcze pod kątem ich równoważności ze skutkami decyzji, wobec której zgłoszono sprzeciw.

f) Sekretarz wykonawczy niezwłocznie powiadamia wszystkich członków Komisji o wnioskach i zaleceniach Komisji Rewizyjnej. Wnioski i zalecenia Komisji Rewizyjnej są rozpatrywane i stają się skuteczne zgodnie z postanowieniami załącznika II.

6. Niniejszy artykuł w żaden sposób nie ogranicza prawa członka Komisji do skierowania sporu w kwestii interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji w każdej chwili w celu wiążącego rozstrzygnięcia zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji dotyczącymi rozstrzygnięcia sporów.

Artykuł 18

Przejrzystość

1. Umawiające się strony propagują przejrzystość w procesie podejmowania decyzji i w innych działaniach prowadzonych na mocy niniejszej konwencji.

2. Jeżeli Komisja nie postanowi inaczej, wszystkie posiedzenia Komisji i jej organów pomocniczych są otwarte dla wszystkich ich uczestników i obserwatorów zarejestrowanych zgodnie z ust. 4. Komisja publikuje swoje sprawozdania oraz środki ochrony i zarządzania po ich przyjęciu, a także prowadzi dostępny publicznie rejestr wszystkich sprawozdań oraz środków ochrony i zarządzania obowiązujących na obszarze objętym konwencją.

3. Komisja propaguje przejrzystość we wdrażaniu niniejszej konwencji poprzez upublicznianie informacji nieobjętych tajemnicą handlową oraz, w stosownych przypadkach, zapewnianie uczestnictwa organizacji pozarządowych, przedstawicieli przemysłu rybnego, w szczególności floty rybackiej, oraz innych zainteresowanych organów i podmiotów, a także poprzez konsultacje z nimi.

4. Przedstawicielom podmiotów nie będących umawiającymi się stronami, właściwych organizacji międzyrządowych i organizacji pozarządowych, w tym organizacji ekologicznych i organizacji przemysłu rybnego zainteresowanych kwestiami dotyczącymi Komisji stwarza się możliwość uczestniczenia w posiedzeniach Komisji i jej organów pomocniczych jako obserwatorzy lub, w stosownych przypadkach, na innych zasadach. Tego rodzaju uczestnictwo bez nieuzasadnionych ograniczeń przewiduje regulamin Komisji. Regulamin ten przewiduje także udostępnianie wymienionym przedstawicielom na czas wszelkich odpowiednich informacji.

Artykuł 19

Uznanie szczególnych potrzeb państw rozwijających się

1. Umawiające się strony w pełni uznają szczególne potrzeby państw rozwijających się będących umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także terytoriów i posiadłości w regionie, w odniesieniu do ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi na obszarze objętym konwencją i ich zrównoważonej eksploatacji.

2. Spełniając swój obowiązek polegający na współpracy przy ustanawianiu środków ochrony zasobów rybnych i zarządzania zasobami rybnymi objętymi niniejszą konwencją, członkowie Komisji uwzględniają szczególne potrzeby państw rozwijających się będących umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także terytoriów i posiadłości w regionie, w szczególności:

- a) wrażliwość państw rozwijających się, a także terytoriów i posiadłości, uzależnionych od eksploatacji żywych zasobów morskich, w tym w zakresie zaspokajania potrzeb żywieniowych miejscowej ludności lub jej części;
- b) potrzeba zapobiegania szkodliwym skutkom dla rybaków prowadzących połowy na własne potrzeby, uprawiających tradycyjne i łodziowe rybołówstwo, oraz kobiet zatrudnionych przy połowach, oraz dla ludności rdzennej państw rozwijających się, a także terytoriów i posiadłości, oraz konieczność zapewnienia im dostępu do łowisk; oraz
- c) potrzeba zapewnienia, aby takie środki nie skutkowały przeniesieniem, bezpośrednio lub pośrednio, nieproporcjonalnego obciążenia związanego z działaniami ochronnymi na państwa rozwijające się będące umawiającymi się stronami oraz na terytoria i posiadłości.

3. Członkowie Komisji współpracują, bezpośrednio lub za pośrednictwem Komisji i innych regionalnych lub podregionalnych organizacji, w celu:

- a) zwiększenia zdolności państw rozwijających się będących umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także terytoriów i posiadłości w regionie, do ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi oraz do rozwijania własnego rybołówstwa połowiącego te zasoby;
- b) udzielenia pomocy państwom rozwijającym się będącym umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajom najsłabiej rozwiniętym oraz małym rozwijającym się państwom wyspiarskim, a także terytoriom i posiadłościom w regionie, tak aby umożliwić im uczestnictwo w połowach zasobów rybnych, w tym ułatwić im dostęp do tych zasobów rybnych zgodnie z art. 3 i 21; oraz
- c) ułatwienia udziału państw rozwijających się będących umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także terytoriów i posiadłości w regionie, w pracach Komisji i jej organów pomocniczych.

4. Współpraca w ramach realizacji celów wyznaczonych w niniejszym artykule może obejmować udzielanie pomocy finansowej, pomocy związanej z rozwojem zasobów ludzkich, pomoc techniczną, przekazywanie technologii, w tym poprzez mechanizmy „joint venture”, oraz usługi w zakresie doradztwa i konsultacji. Przedmiotem tego rodzaju pomocy jest, między innymi:

- a) poprawa ochrony zasobów rybnych i zarządzania nimi poprzez gromadzenie, zgłaszanie, weryfikację, wymianę i analizę danych dotyczących rybołówstwa oraz informacji pokrewnych;
- b) ocena stanu stad i badania naukowe; oraz

- c) monitorowanie, kontrolowanie, nadzór, przestrzeganie i egzekucja przepisów, w tym szkolenie i rozwijanie zdolności na szczeblu lokalnym, rozwój i finansowanie narodowych i regionalnych programów obecności obserwatorów oraz dostęp do technologii i wyposażenia.

5. Komisja ustanawia fundusz w celu wsparcia rzeczywistego udziału państw rozwijających się będących umawiającymi się stronami w regionie, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych oraz małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także, w stosownych przypadkach, terytoriów i posiadłości w regionie, w pracach Komisji i jej organów pomocniczych. Regulamin finansowy Komisji zawiera wytyczne dotyczące zarządzania funduszem i kryteriów kwalifikowalności do pomocy.

Artykuł 20

Środki ochrony i zarządzania

1. Środki kontroli i zarządzania przyjęte przez Komisję obejmują środki służące:

- a) zapewnieniu długoterminowego zrównowżenia zasobów rybnych i propagowaniu celu polegającego na ich odpowiedzialnej eksploatacji;
- b) zapobieganiu przełowieniu i nadmiernej zdolności połowowej lub eliminowaniu takich przypadków, dopilnowując, aby poziomy nakładu połowowego nie przekraczały wielkości współmiernych do zrównowżonej eksploatacji zasobów rybnych;
- c) utrzymaniu lub odbudowie liczebności gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych, tak aby liczebność ta przewyższała poziom mogący stanowić poważne zagrożenie dla ich reprodukcji; oraz
- d) ochronie siedlisk i ekosystemów morskich, w których występują zasoby rybne oraz gatunki niestanowiące celu połowów i gatunki powiązane lub zależne, przed skutkami połowów, w tym środki służące zapobieganiu znaczącym niekorzystnym skutkom dla wrażliwych ekosystemów morskich i środki zapobiegawcze w miejscach, w których niemożliwe jest właściwe stwierdzenie, czy połowy mogą nieść ze sobą znaczące niekorzystne skutki dla wrażliwych ekosystemów morskich.

2. Szczegółowe środki kontroli i zarządzania przyjęte przez Komisję zawierają, w stosownych przypadkach, następujące informacje:

- a) punkty referencyjne, w tym zapobiegawcze punkty referencyjne zgodnie z załącznikiem II do porozumienia z 1995 r.;
- b) działania podejmowane w przypadku przekroczenia lub zbliżenia się do wymienionych punktów referencyjnych;

- c) charakter i zakres połowów dowolnego zasobu rybnego, łącznie z ustanowieniem całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego;
- d) ogólny lub szczegółowy opis lokalizacji, w których można prowadzić połowy lub nie można ich prowadzić;
- e) okresy, w trakcie których można prowadzić połowy lub nie można ich prowadzić;
- f) limity wielkości odnoszące się do złowionych ryb, które można zatrzymać na burcie; oraz
- g) rodzaje narzędzi połowowych, technik połowowych lub praktyk połowowych, które można stosować w ramach połowów.

3. Określając całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy dla jakiegokolwiek zasobu rybnego na mocy ust. 2 lit. c), Komisja uwzględni następujące czynniki:

- a) stan i etap rozwoju zasobu rybnego;
- b) sposoby wykonywania rybołówstwa dotyczące danego zasobu rybnego;
- c) w stosownych przypadkach, połowy tego samego zasobu rybnego na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji;
- d) margines przewidziany na odrzuty i przypadkową śmiertelność;
- e) połów gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych oraz jego skutki dla ekosystemów morskich, w których występuje dany zasób rybny;
- f) właściwe czynniki ekologiczno-biologiczne ograniczające charakter zasobów rybnych, które mogą być poławiane;
- g) właściwe czynniki środowiskowe, w tym sieć zależności pokarmowych, która może wpływać na dany zasób rybny oraz gatunki niestanowiące celu połowów i gatunki powiązane lub zależne; oraz
- h) w stosownych przypadkach, odpowiednie środki ochrony i zarządzania przyjęte przez inne organizacje międzynarodowe.

Komisja dokonuje regularnych przeglądów całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego ustanowionego dla danego zasobu rybnego.

- 4. a) W przypadku zasobu rybnego, który występuje jednocześnie na obszarze objętym konwencją i na obszarze podlegającym jurysdykcji krajowej umawiającej się strony lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi:
 - (i) Komisja ustanawia całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy oraz inne stosowne środki ochrony i zarządzania dla obszaru objętego konwencją. Komisja oraz zainteresowana umawiająca się strona lub umawiająca się strony będące państwami nadbrzeżnymi

współpracują, koordynując swoje odpowiednie środki ochrony i zarządzania zgodnie z art. 4 niniejszej konwencji;

- (ii) za wyraźną zgodą zainteresowanej umawiającej się strony lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi, Komisja może ustanowić, zgodnie z załącznikiem III do niniejszej konwencji, stosownie do potrzeb, całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy, który będzie miał zastosowanie na całym obszarze występowania danego zasobu rybnego; oraz

- (iii) w przypadku gdy jedna lub więcej umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi nie wyraża zgody na całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy, który będzie miał zastosowanie na całym obszarze występowania danego zasobu rybnego, Komisja może ustanowić, stosownie, całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy, który będzie miał zastosowanie na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji umawiającej się strony będącej państwem nadbrzeżnym lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi, które wyrażą na to zgodę, i na obszarze objętym konwencją. Załącznik III będzie miał zastosowanie, odpowiednio, do ustanowienia przez Komisję tego całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego.

- b) W przypadkach objętych lit. a) pkt (ii) lub lit. a) pkt (iii) możliwe jest przyjęcie innych uzupełniających środków ochrony i zarządzania, które zapewnią zrównoważoną ochronę danego zasobu rybnego i zarządzanie nim na całym obszarze jego występowania. W celu nadania skuteczności niniejszemu ustępowi środki te mogą zostać przyjęte, zgodnie z zasadami zgodności opisanymi w art. 4, przez Komisję w odniesieniu do wód pełnomorskich oraz przez zainteresowaną umawiającą się stronę będącą państwem nadbrzeżnym lub umawiające się strony będące państwami nadbrzeżnymi w odniesieniu do obszarów podlegających krajowej jurysdykcji; a także przez Komisję, za zgodą umawiającej się strony będącej państwem nadbrzeżnym lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi, w odniesieniu do środków, które będą miały zastosowanie na całym obszarze występowania danego zasobu rybnego.

- c) Wszystkie środki ochrony i zarządzania, w tym całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy, przyjęte przez Komisję zgodnie z lit. a) pkt (ii), lit. a) pkt (iii) i lit. b) nie naruszają suwerennych praw państw nadbrzeżnych w zakresie badania i eksploatacji, ochrony żywych zasobów morskich i zarządzania nimi w granicach obszarów podlegających krajowej jurysdykcji zgodnie z prawem międzynarodowym, w myśl właściwych postanowień konwencji z 1982 r. oraz porozumienia z 1995 r. i nie mają wpływu na te prawa oraz w żaden inny sposób nie mają wpływu na obszar stosowania niniejszej konwencji określony w art. 5.

5. a) Komisja przyjmuje środki stosowane w sytuacjach nagłych, zgodnie z art. 16, w tym, w razie potrzeby, w okresie przypadającym między sesjami, w przypadku gdy połowy stanowią poważne zagrożenie dla równowagi danych zasobów rybnych lub danego ekosystemu morskiego, w którym te zasoby rybne występują, lub gdy zjawisko naturalne lub katastrofa spowodowana przez człowieka niesie ze sobą, lub może przynieść, znaczące niekorzystne skutki dla stanu zasobów rybnych, tak aby nie zapobiec nasileniu tego zagrożenia lub szkodliwych skutków przez połowy.
- b) Środki podejmowane w sytuacjach nagłych są oparte o najlepsze dostępne dowody naukowe. Środki te są tymczasowe i należy poddać je ponownemu rozpatrzeniu na pierwszym posiedzeniu Komisji odbywającym się po ich przyjęciu. Środki te stają się wiążące dla członków Komisji zgodnie z art. 17 ust. 1. Nie podlegają one procedurze sprzeciwu przewidzianej w art. 17 ust. 2, mogą jednak stać się przedmiotem procedur rozstrzygnięcia sporów na mocy niniejszej konwencji.
6. Środki ochrony i zarządzania przyjęte przez Komisję są stopniowo rozwijane i uwzględniane w strategiach i planach zarządzania wyznaczających cele w zakresie zarządzania każdym z zasobów rybnych, punkty referencyjne służące do pomiaru postępów poczynionych w odniesieniu do tych celów, wskaźniki stosowane w związku z wymienionymi punktami referencyjnymi oraz środki podejmowane w odpowiedzi na poszczególne poziomy wskaźników.

Artykuł 21

Udział w połowach zasobów rybnych

1. Podejmując decyzje dotyczące udziału w połowach jakichkolwiek zasobów rybnych, w tym przydziału całkowitych dopuszczalnych połowów lub całkowitych dopuszczalnych nakładów połowowych, Komisja uwzględnia stan danego zasobu rybnego oraz bieżący poziom nakładu połowowego dla tego zasobu oraz, stosownie do ich znaczenia, następujące kryteria:
- a) historyczne dane na temat połowów oraz byłe i aktualne sposoby wykonywania rybołówstwa na obszarze objętym konwencją;
- b) zgodność ze środkami ochrony i zarządzania obowiązującymi na mocy niniejszej konwencji;
- c) dowiedziona zdolność i chęć państwa bandery do sprawowania skutecznej kontroli nad statkami rybackimi;
- d) udział w ochronie zasobów rybnych i zarządzaniu nimi, w tym dostarczanie dokładnych danych oraz skuteczne monitorowanie, kontrolowanie, nadzór i egzekucja przepisów;
- e) aspiracje w zakresie rozwoju rybołówstwa i interesy państw rozwijających się, w szczególności małych rozwijających się państw wyspiarskich, a także terytoriów i posiadłości w regionie;
- f) interesy państw nadbrzeżnych, w szczególności rozwijających się państw nadbrzeżnych oraz terytoriów i posiadłości, dotyczące zasobu rybnego występującego jednocześnie na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji tych państw, terytoriów i posiadłości i na obszarze objętym konwencją;
- g) potrzeby państw nadbrzeżnych oraz terytoriów i posiadłości, których gospodarki polegają głównie na eksploatacji i połowach danego zasobu rybnego, który występuje jednocześnie na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji tych państw, terytoriów i posiadłości i na obszarze objętym konwencją;
- h) stopień, w jakim dany członek Komisji wykorzystuje połowy do zaspokojenia krajowej konsumpcji, oraz znaczenie połowów dla jego bezpieczeństwa żywnościowego;
- i) udział w odpowiedzialnym rozwoju nowych gałęzi rybołówstwa lub zwiadu rybackiego zgodnie z art. 22; oraz
- j) wkład w prowadzone badania naukowe dotyczące zasobów rybnych oraz w upowszechnianie ich wyników.
2. W przypadku gdy Komisja ustanawia całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy dla dowolnego zasobu rybnego na mocy art. 20 ust. 4 lit. a) pkt (ii) lub (iii), może ona, za wyraźną zgodą zainteresowanej umawiającej się strony będącej państwem nadbrzeżnym lub umawiającej się stron będących państwami nadbrzeżnymi, podjąć jednocześnie decyzje dotyczące udziału w połowach tego zasobu na całym właściwym obszarze jego występowania.
3. Podejmując decyzje na mocy ust. 2, Komisja uwzględnia historyczne dane na temat połowów oraz byłe i aktualne sposoby i praktyki wykonywania rybołówstwa na całym właściwym obszarze występowania danego zasobu rybnego, a także kryteria wymienione w ust. 1 lit. b)–j).
4. W przypadku braku zgody zainteresowanej umawiającej się strony będącej państwem nadbrzeżnym lub umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi na mocy ust. 2:
- a) Komisja podejmuje decyzje, zgodnie z ust. 1, dotyczące przydziału części całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego ustanowionego na mocy art. 20 ust. 4 lit. a) pkt (i), możliwego do realizacji na obszarze objętym konwencją; oraz
- b) Komisja i zainteresowana umawiająca się strona będąca państwem nadbrzeżnym lub umawiające się strony będące państwami nadbrzeżnymi współpracują zgodnie z art. 4.

5. Podejmując decyzje na mocy niniejszego artykułu, Komisja może ponadto uwzględnić, w stosownych przypadkach, wyniki osiągnięte w ramach innych międzynarodowych systemów zarządzania rybołówstwem.

6. Komisja, w stosownych przypadkach, dokonuje przeglądu decyzji dotyczących udziału w połowach zasobów rybnych, w tym przydziału całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego, uwzględniając postanowienia niniejszego artykułu oraz interesy nowych umawiających się stron.

Artykuł 22

Nowe łowiska lub zwiad rybacki

1. Łowisko, na którym nie prowadzi się połowów lub nie prowadzi się połowów przy pomocy określonego rodzaju narzędzi połowowych lub określonej techniki przez okres co najmniej dziesięciu lat, zostaje otwarte jako łowisko lub otwarte dla połowów danym rodzajem narzędzi lub przy pomocy danej techniki, jedynie jeżeli Komisja przyjęła wstępne ostrożnościowe środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do tego łowiska, oraz, w stosownych przypadkach, do gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych, a także stosowne środki ochrony ekosystemu morskiego, w którym zasób ten występuje, przed szkodliwymi skutkami działań połowowych.

2. Wymienione wstępne środki ochrony i zarządzania, które mogą obejmować wymogi dotyczące powiadamiania o zamiarze podjęcia połowów, ustanowienie planu rozwoju, środki zmniejszające ryzyko wystąpienia szkodliwych skutków dla ekosystemów morskich, wykorzystanie określonych narzędzi połowowych, obecność obserwatorów, zbieranie danych oraz prowadzenie badań lub zwiadu rybackiego, są zgodne z celem oraz zasadami ochrony i zarządzania a także z podejściami propagowanymi w niniejszej konwencji. Środki te zapewniają stopniowy rozwój nowego zasobu rybnego w oparciu o zasadę ostrożnościowego zarządzania do momentu uzyskania odpowiedniej ilości informacji, które pozwolą Komisji przyjąć odpowiednio szczegółowo opracowane środki ochrony i zarządzania.

3. Komisja może okresowo przyjmować standardowe minimalne środki ochrony i zarządzania, które mają zastosowanie do niektórych lub wszystkich nowych łowisk przed uruchomieniem połowów na tych łowiskach.

Artykuł 23

Gromadzenie, opracowywanie i wymiana danych

1. W celu rozbudowania bazy informacyjnej wykorzystywanej do ochrony zasobów rybnych, gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych i do zarządzania nimi, oraz do ochrony ekosystemów morskich, w których zasoby te występują; a także w ramach udziału w eliminowaniu lub ograniczaniu połowów NNN oraz ich negatywnych skutków dla tych zasobów, Komisja, uwzględniając w pełni załącznik I do porozumienia z 1995 r., opracowuje normy, zasady i procedury dotyczące między innymi:

a) gromadzenia, weryfikacji i terminowego dostarczania Komisji wszystkich istotnych danych przez członków Komisji;

b) opracowywania przez Komisję dokładnych i kompletnych danych oraz zarządzania nimi, tak aby umożliwić przeprowadzenie realnej oceny stanu stad i opracowanie jak najlepszych opinii naukowych;

c) ochrony danych, dostępu do nich i sposobu ich rozpowszechniania, tak aby w stosownych przypadkach zachować ich poufność;

d) wymiany danych między członkami Komisji oraz z innymi regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa i innymi właściwymi organizacjami, w tym danych dotyczących statków uczestniczących w połowach NNN oraz, w stosownych przypadkach, dotyczących korzyści czerpanych przez właścicieli takich statków, z myślą o konsolidacji tych informacji przy pomocy scentralizowanego formatu, w stosownych okolicznościach służącego ich wymianie;

e) wspieranie koordynacji dokumentacji i wymiany danych między regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, w tym procedur wymiany danych na temat rejestrów statków, dokumentacji połowowej oraz, gdy ma to zastosowanie, systemów rejestracji transakcji handlowych; oraz

f) regularnych audytów sprawdzających przestrzeganie przez członków Komisji wymogów dotyczących gromadzenia i wymiany danych oraz sposobów reagowania na niezgodności wykryte w wyniku tych audytów.

2. Komisja zapewnia upublicznienie danych na temat liczby statków prowadzących działalność na obszarze objętym konwencją, stanu zasobów rybnych zarządzanych na mocy niniejszej konwencji, ocen stanu tych zasobów, programów badawczych prowadzonych na obszarze objętym konwencją oraz inicjatyw dotyczących współpracy z organizacjami regionalnymi i globalnymi.

Artykuł 24

Zobowiązania członków Komisji

1. Każdy z członków Komisji w odniesieniu do prowadzonych przez siebie na obszarze objętym konwencją działań połowowych podejmuje następujące działania:

a) realizuje niniejszą konwencję oraz wszelkie środki ochrony i zarządzania przyjęte przez Komisję oraz podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich skuteczności;

b) współpracuje na rzecz promowania celów niniejszej konwencji;

c) podejmuje wszelkie niezbędne środki służące wspieraniu działań na rzecz zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania; oraz

d) gromadzi, weryfikuje i przekazuje dane naukowe, techniczne i statystyczne dotyczące zasobów rybnych oraz ekosystemów morskich na obszarze objętym konwencją, zgodnie z normami, zasadami i procedurami ustanowionymi przez Komisję.

2. Każdy z członków Komisji składa Komisji corocznie sprawozdanie o sposobie realizacji przyjętych przez nią środków ochrony i zarządzania oraz procedur przestrzegania i egzekwowania przepisów. W przypadku umawiających się stron będących państwami nadbrzeżnymi sprawozdanie obejmuje informacje dotyczące środków ochrony i zarządzania podjętych w odniesieniu do międzystrefowych zasobów rybnych występujących w wodach podlegających ich jurysdykcji i przyległych do obszaru objętego konwencją zgodnie z art. 20 ust. 4 i art. 4. Sprawozdania te zostają upublicznione.

3. Bez uszczerbku dla pierwszeństwa odpowiedzialności państwa bandery, w najszerszym możliwym zakresie, każdy członek Komisji podejmuje środki i współpracę w celu zapewnienia przestrzegania przez ich obywateli, lub przez statki rybackie będące własnością ich obywateli bądź podlegające ich obywatelom lub eksploatowane przez nich, postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, a także natychmiast przeprowadzają dochodzenia w sprawie wszelkich domniemych naruszeń wymienionych postanowień i środków. W stopniu, w jakim umożliwia to prawo krajowe, członkowie Komisji przedstawiają Komisji oraz właściwym jej członkom sprawozdania z realizacji tych dochodzeń w odpowiednią częstotliwością, oraz sprawozdanie końcowe na temat wyniku dochodzenia z chwilą jego zakończenia.

4. W stopniu, w jakim pozwalają na to krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze, każdy z członków Komisji ustanawia mechanizmy udostępniania organom ścigania innych członków Komisji dowodów dotyczących domniemych naruszeń postanowień niniejszej konwencji oraz wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, w tym dostępnych informacji na temat korzyści czerpanych przez właścicieli statków pływających pod jego banderą.

5. Każdy z członków Komisji w dobrej wierze wypełnia zobowiązania przyjęte na mocy niniejszej konwencji oraz korzysta z praw uznanych w niniejszej konwencji w sposób niestanowiący ich nadużycia.

Artykuł 25

Obowiązki państwa bandery

1. Każdy z członków Komisji podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby statki rybackie pływające pod jego banderą:

- a) przestrzegały postanowień niniejszej konwencji i środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję oraz nie uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach wpływających negatywnie na skuteczność tych środków w trakcie prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją;
- b) nie prowadziły nielegalnych połowów na wodach podlegających krajowej jurysdykcji przyległych do obszaru objętego konwencją;
- c) posiadały i eksploatowały wyposażenie pozwalające na przestrzeganie norm i procedur systemu monitorowania statków przyjętych przez Komisję; oraz

d) prowadziły wyładunek lub przeładunek zasobów rybnych złowionych na obszarze objętym konwencją zgodnie z normami i procedurami przyjętymi przez Komisję.

2. Żaden członek Komisji nie zezwala na wykorzystanie jakiegokolwiek statku rybackiego uprawnionego do pływania pod jej banderą do prowadzenia połowów na obszarze objętym konwencją, jeżeli nie został on do tego uprawniony przez właściwy organ lub organy tego członka Komisji.

3. Każdy z członków Komisji:

a) zezwala na wykorzystanie statków rybackich pływających pod jego banderą do prowadzenia połowów na obszarze objętym konwencją tylko w przypadku, gdy jest zdolny do skutecznego wykonywania swoich zobowiązań w odniesieniu do takich statków na mocy niniejszej konwencji i zgodnie z prawem międzynarodowym;

b) prowadzi rejestr statków rybackich uprawnionych do pływania pod jego banderą oraz do poławiania zasobów rybnych, oraz zapewnia, aby w odniesieniu do wszystkich tych statków w rejestrze tym umieszczano wszelkie określone przez Komisję informacje;

c) zgodnie ze środkami przyjętymi przez Komisję natychmiast przeprowadza dochodzenie w sprawie wszelkich domniemych naruszeń postanowień niniejszej konwencji lub wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, których dopuściły się statki pływające pod jego banderą, i przedstawia wyczerpujące sprawozdanie na temat wszelkich działań podjętych w tej sprawie. W stopniu, w jakim umożliwia to prawo krajowe, w ramach sprawozdawczości przedstawia się Komisji, z odpowiednią częstotliwością, sprawozdania na temat postępów dochodzenia, oraz z chwilą jego zakończenia, sprawozdanie końcowe na temat wyniku dochodzenia.

d) zapewnia, aby sankcje mające zastosowanie do tych naruszeń były odpowiednio surowe, z uwzględnieniem stosownych czynników, w tym wartości połowu, tak aby zapewnić przestrzeganie przepisów, zniechęcać do kolejnych naruszeń i pozbawić winnych korzyści czerpanych z nielegalnej działalności; oraz

e) w szczególności zapewnia, aby w przypadku gdy ustalono, zgodnie z prawem krajowym, że dany statek rybacki pływający pod jego banderą miał udział w popełnieniu poważnego naruszenia postanowień niniejszej konwencji lub jakichkolwiek środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, zaprzestał on działań połowowych i nie uczestniczył w takich działaniach na obszarze objętym konwencją do czasu wykonania wszystkich zaległych kar nałożonych przez członka Komisji w związku z naruszeniem.

4. Zachęca się każdego z członków Komisji do zapewnienia eksploatacji statków rybackich pływających pod jego banderą zgodnie z mającymi zastosowanie zobowiązaniami międzynarodowymi, oraz z uwzględnieniem właściwych zaleceń i wytycznych dotyczących bezpieczeństwa statków i ich załóg na morzu.

5. Każdy z członków Komisji zapewnia, aby statki rybackie pływające pod jego banderą, które uczestniczą lub zamierzają uczestniczyć w badaniach zasobów rybnych, przestrzegały wszelkich procedur ustanowionych przez Komisję w odniesieniu do prowadzenia badań naukowych na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 26

Obowiązki państwa portu

1. Państwo portu będące umawiającą się stroną ma prawo i obowiązek podejmować działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, służące wspieraniu skuteczności podregionalnych, regionalnych i globalnych środków ochrony i zarządzania. Stosując takie środki, państwo portu będące umawiającą się stroną nie dyskryminuje formalnie ani faktycznie statków rybackich żadnego z państw.

2. Każdy z członków Komisji:

- a) wprowadza w życie środki ochrony i zarządzania przyjęte przez Komisję w odniesieniu do zawijania do jego portów i korzystania z nich przez statki rybackie, które uczestniczą w połowach na obszarze objętym konwencją, w tym między innymi dotyczące wyładunku lub przeładunku zasobów rybnych, przeprowadzania inspekcji na statkach rybackich, kontroli dokumentów, połowów i narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie, oraz korzystania z usług w porcie; oraz
- b) udziela pomocy państwom bandery, w najszerszym racjonalnie możliwym zakresie, oraz zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, w przypadkach gdy statek rybacki znajduje się dobrowolnie w podlegających mu portach a państwo bandery statku prosi o udzielenie pomocy w celu zapewnienia przestrzegania postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

3. W przypadku gdy członek Komisji uzna, że statek rybacki korzystający z jego portów naruszył postanowienia niniejszej konwencji lub środka ochrony i zarządzania przyjętego przez Komisję, powiadamia on zainteresowane państwo bandery, Komisję oraz inne właściwe państwa i właściwe organizacje międzynarodowe. Członek Komisji przedstawia państwu bandery oraz, w stosownych przypadkach, Komisji pełną dokumentację sprawy, w tym wszelką dokumentację z inspekcji.

4. Niniejszy artykuł nie ma żadnego wpływu na wykonywanie przez umawiające się strony swoich suwerennych praw w odniesieniu do portów na ich terytorium zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 27

Monitorowanie, przestrzeganie i egzekucja przepisów

1. Komisja ustanawia odpowiednie procedury współpracy w zakresie skutecznego monitorowania, kontroli i nadzoru

połowów, a także w celu zapewnienia przestrzegania postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, w tym między innymi dotyczące:

- a) ustanowienia i prowadzenia przez Komisję rejestru statków uprawnionych do połowiania na obszarze objętym konwencją, oznaczeń statków i narzędzi połowowych, rejestru działalności połowowej oraz system sprawozdawczości na temat ruchu i działań statków opartego o satelitarny system monitorowania statków służący zapewnieniu integralności i bezpieczeństwa przekazów dokonywanych na adres Komisji i państwa bandery w czasie zbliżonym do rzeczywistego, w tym dzięki możliwości wykonywania bezpośrednich i jednoczesnych przekazów;
- b) programu inspekcji dla umawiających się stron, na morzu oraz w porcie, w tym procedur dla umawiających się stron dotyczących wchodzenia na pokład i prowadzenia inspekcji statków innych umawiających się stron na obszarze objętym konwencją, oraz procedur powiadamiania statków i samolotów inspekcyjnych umawiających się stron mogących uczestniczyć w tym programie;
- c) regulacji i nadzoru przeładunków;
- d) niedyskryminacyjnych środków rynkowych, zgodnych z prawem międzynarodowym, służących monitorowaniu przeładunków, wyładunków i obrotu w celu zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN, w tym, w stosownych przypadkach, systemów dokumentowania połowów;
- e) informowania o stwierdzonych naruszeniach, postępie i wyniku dochodzeń oraz podjętych działaniach egzekucyjnych; oraz
- f) reagowania na połowy NNN, w tym poprzez identyfikację statków biorących udział w połowach NNN, oraz poprzez podjęcie odpowiednich środków w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, takich jak opracowanie wykazu statków prowadzących połowy NNN, tak aby właściciele i armatorzy statków uczestniczących w tego rodzaju działaniach zostali pozbawieni korzyści płynących z tych działań.

2. Komisja może przyjąć procedury umożliwiające członkom Komisji stosowanie środków, w tym środków rynkowych odnoszących się do zasobów rybnych, wobec każdego państwa, członka Komisji, lub podmiotu, którego statki rybackie uczestniczą w działaniach połowowych osłabiających skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję lub też nie przestrzegają tych środków. Środki te powinny obejmować szereg możliwych sposobów reagowania, tak aby uwzględnić motywację i skalę naruszenia przepisów, a w stosownych przypadkach powinny obejmować wspólne inicjatywy służące rozwijaniu zdolności. Każdorazowo wdrożenie środków rynkowych przez członka Komisji przebiega zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami tego członka, w tym z jego zobowiązaniami na mocy porozumienia o ustanowieniu Światowej Organizacji Handlu.

3. Jeżeli w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej konwencji Komisja nie przyjmie procedur dotyczących inspekcji na morzu, zgodnie z ust. 1 lit. b), lub innego mechanizmu pozwalającego jej członkom na rzeczywiste wypełnianie obowiązków, jakie nakładają na nie porozumienie z 1995 r. oraz niniejsza konwencja, dotyczących zapewnienia przestrzegania środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję, między umawiającymi się stronami stosuje się art. 21 i 22 porozumienia z 1995 r., które traktuje się jak część niniejszej konwencji, a wejścia na pokład i inspekcji statków rybackich w obszarze, a także wszelkich następujących działań egzekucyjnych, dokonuje się zgodnie z art. 21 i 22 porozumienia z 1995 r. oraz z wszelkimi dodatkowymi procedurami wykonawczymi, jakie Komisja uzna za niezbędne dla wdrożenia tych artykułów.

Artykuł 28

Program obecności obserwatorów

1. W ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej konwencji lub w ciągu innego okresu uzgodnionego przez Komisję ustanawia ona program obecności obserwatorów służący gromadzeniu wiarygodnych danych o połowach i nakładach połowowych, innych danych naukowych oraz dodatkowych informacji dotyczących działań połowowych na obszarze objętym konwencją oraz ich skutków dla środowiska morskiego. Informacje gromadzone w ramach programu obecności obserwatorów są, w stosownych przypadkach, wykorzystywane także w celu wspierania prac Komisji i jej organów pomocniczych, w tym Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych. Program obecności obserwatorów jest koordynowany przez Sekretariat Komisji, a jego organizacja przebiega w elastyczny sposób z uwzględnieniem charakteru zasobów rybnych i innych istotnych czynników. W tym względzie Komisja może zawierać umowy na realizację programu obecności obserwatorów.

2. Program obecności obserwatorów obejmuje niezależnych i bezstronnych obserwatorów pochodzących z programów lub od usługodawców akredytowanych przez Komisję. Niniejszy program jest koordynowany, w najszerszym możliwym zakresie, z innymi regionalnymi, podregionalnymi i krajowymi programami obecności obserwatorów.

3. Komisja opracowuje program obecności obserwatorów uwzględniając opinię Komitetu Naukowego i Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych. Program ten jest realizowany zgodnie z normami, zasadami i procedurami opracowanymi przez Komisję, obejmującymi między innymi:

- a) mechanizmy rozmieszczania obserwatorów przez danego członka Komisji na statkach pływających pod banderą innego członka Komisji za jego zgodą;
- b) nakłady pracy właściwe dla poszczególnych zasobów rybnych pod kątem monitorowania i weryfikacji wielkości połowów, nakładów połowowych, składu połowów i innych informacji na temat działań połowowych;

c) wymogi dotyczące gromadzenia, potwierdzania i przekazywania danych i informacji naukowych istotnych z punktu widzenia realizacji postanowień niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję; oraz

d) wymogi dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa i przeszkolenia obserwatorów, zakwaterowania obserwatorów w trakcie pobytu na statku oraz zapewnienia obserwatorom pełnego dostępu i możliwości korzystania z wszelkich właściwych urządzeń i wyposażenia znajdujących się na statku w celu skutecznego wypełniania swoich obowiązków.

Artykuł 29

Roczne sprawozdanie Komisji

1. Komisja publikuje roczne sprawozdanie zawierające dokładne informacje na temat decyzji podjętych przez Komisję z myślą o realizacji celu niniejszej konwencji. Sprawozdanie to zawiera także informacje na temat działań podjętych przez Komisję w odpowiedzi na ewentualne zalecenia przedstawione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ lub przez FAO.

2. Kopie sprawozdania zostają upublicznione oraz przekazane na ręce Sekretarza Generalnego ONZ oraz Dyrektora Generalnego FAO.

Artykuł 30

Przeglądy

1. Komisja dokonuje przeglądu skuteczności środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję pod kątem realizacji celu niniejszej konwencji oraz zgodności tych środków z zasadami i podejściami opisanymi w art. 3. Przeglądy te mogą obejmować badanie skuteczności postanowień samej konwencji i przeprowadzane są przynajmniej raz na pięć lat.

2. Komisja określa zakres zadań i metodologię tych przeglądów, które przeprowadzane są zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez Komisję wzorującą się na najlepszych międzynarodowych praktykach i uwzględniają odpowiedni udział organów pomocniczych oraz udział osoby lub osób o uznanych kompetencjach i niezależnej od Komisji pozycji.

3. Komisja uwzględnia zalecenia będące wynikiem każdego takiego przeglądu, w tym poprzez wprowadzenie odpowiednich zmian do swoich środków ochrony i zarządzania oraz mechanizmów ich wdrażania. W odniesieniu do wszelkich propozycji zmian do postanowień niniejszej konwencji będących wynikiem każdego takiego przeglądu postępuje się zgodnie z art. 35.

4. Po przedstawieniu wyników każdego takiego przeglądu Komisji są one upubliczniane.

*Artykuł 31***Współpraca z innymi organizacjami**

1. Komisja współpracuje, w stosownych przypadkach, z innymi regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, FAO, innymi wyspecjalizowanymi agencjami ONZ oraz z innymi właściwymi organizacjami w sprawach będących przedmiotem zainteresowania obu stron.

2. Komisja uwzględni środki ochrony i zarządzania oraz zalecenia przyjęte przez inne regionalne organizacje ds. rybołówstwa a także inne właściwe organizacje międzyrządowe sprawujące zwierzchnictwo nad obszarem objętym konwencją lub nad obszarami przyległymi do obszaru objętego konwencją lub w odniesieniu do konkretnych żywych zasobów morskich, w tym gatunków niestanowiących celu połowów i gatunków powiązanych lub zależnych, oraz których cele są zgodne z celem niniejszej konwencji lub wspierają go. Komisja stara się zapewnić, aby jej własne decyzje wspierały takie środki ochrony i zarządzania oraz zalecenia i były z nimi zgodne.

3. Komisja stara się stworzyć odpowiednie mechanizmy służące konsultacjom, współdziałaniu i współpracy z pozostałymi organizacjami. W szczególności Komisja stara się współpracować z pozostałymi właściwymi organizacjami w celu ograniczenia i ostatecznego wyeliminowania połowów NNN.

*Artykuł 32***Podmioty niebędące stroną**

1. Członkowie Komisji wymieniają informacje dotyczące działań statków rybackich uczestniczących w połowach na obszarze objętym konwencją, które pływają pod banderą podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji. Członkowie Komisji podejmują, indywidualnie lub zbiorowo, środki zgodne z niniejszą konwencją i prawem międzynarodowym służące powstrzymaniu działań tych statków, które podważają skuteczność środków ochrony i zarządzania mających zastosowanie na obszarze objętym konwencją, oraz informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na połowy prowadzone na obszarze objętym konwencją przez podmioty niebędące umawiającą się stroną.

2. Uwzględniając artykuły 116–119 konwencji z 1982 r., członkowie Komisji mogą, indywidualnie lub zbiorowo, zwrócić uwagę każdemu państwu lub podmiotowi zajmującemu się połowami niebędącemu umawiającą się stroną niniejszej konwencji na wszelką działalność, która w opinii członka lub członków Komisji ma wpływ na realizację celu niniejszej konwencji.

3. Członkowie Komisji zwracają się, indywidualnie lub zbiorowo, do podmiotów niebędących umawiającą się stroną niniejszej konwencji, których statki prowadzą połowy na obszarze objętym konwencją, o przystąpienie do niniejszej konwencji lub zawarcie porozumienia o pełnej współpracy we wdrażaniu środków ochrony i zarządzania przyjętych przez Komisję.

4. Członkowie Komisji starają się współpracować, indywidualnie lub zbiorowo, z każdym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną, który uznano za istotne państwo portu lub państwo zbytu, w celu zapewnienia zgodności z celem niniejszej konwencji.

*Artykuł 33***Związek z innymi porozumieniami**

1. Niniejsza konwencja w żaden sposób nie narusza praw, jurysdykcji i obowiązków umawiających się stron wynikających z odpowiednich postanowień prawa międzynarodowego wyrażonych w konwencji z 1982 r. oraz porozumieniu z 1995 r.

2. Niniejsza konwencja nie zmienia praw ani zobowiązań umawiających się stron, które wynikają z innych porozumień zgodnych z niniejszą konwencją oraz które nie mają wpływu na korzystanie przez inne umawiające się strony ze swoich praw lub wypełnianie ich zobowiązań na mocy niniejszej konwencji.

*Artykuł 34***Rozstrzygnięcie sporów**

1. Umawiające się strony współpracują w celu zapobiegania sporom i podejmują wszelkie starania w celu rozstrzygnięcia wszelkich sporów w sposób polubowny, w tym poprzez skierowanie sporu do rozpatrzenia przez tymczasowy zespół ekspertów w przypadku sporu o charakterze technicznym.

2. W każdym przypadku gdy sporu nie rozstrzygnięto przy pomocy środków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wszelkich sporów pomiędzy umawiającymi się stronami stosuje się postanowienia dotyczące rozstrzygnięcia sporów zawarte w części VIII porozumienia z 1995 r. z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

3. Ustęp 2 nie ma wpływu na status którejkolwiek z umawiających się stron w odniesieniu do porozumienia z 1995 r. lub konwencji z 1982 r.

*Artykuł 35***Zmiany**

1. Tekst proponowanych zmian musi zostać złożony na ręce sekretarza wykonawczego przynajmniej 90 dni przed posiedzeniem Komisji. Sekretarz wykonawczy bezzwłocznie przekazuje kopię tego tekstu wszystkim członkom Komisji.

2. Takie propozycje zmian do niniejszej konwencji przyjmuje Komisja większością trzech czwartych głosów umawiających się stron obecnych i głosujących za lub przeciw. Przyjęte zmiany przekazywane są niezwłocznie przez depozytariusza wszystkim umawiającym się stronom.

3. Zmiana staje się skuteczna wobec wszystkich umawiających się stron po stu dwudziestu dniach od daty przekazania, określonej w przesłanym przez depozytariusza powiadomieniu o otrzymaniu pisemnego powiadomienia o przyjęciu zmiany przez trzy czwarte wszystkich umawiających się stron, chyba że jakkolwiek inna umawiająca się strona powiadomi depozytariusza w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty przekazania określonej w przesłanym przez niego powiadomieniu, że zgłasza sprzeciw wobec tej zmiany; w takim przypadku zmiana ta nie jest skuteczna wobec którejkolwiek umawiającej się strony. Każda umawiająca się strona, która zgłosiła sprzeciw co do zmiany, może go w każdej chwili wycofać. Z chwilą wycofania wszystkich sprzeciwów co do zmiany, zmiana ta staje się skuteczna wobec wszystkich umawiających się stron po upływie stu dwudziestu dni od daty przekazania, określonej w przesłanym przez depozytariusza powiadomieniu o wycofaniu ostatniego sprzeciwu.

4. Każde państwo, regionalna organizacja integracji gospodarczej, lub inny podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), które staną się umawiającą się stroną po przyjęciu zmiany zgodnie z ust. 2, uznaje się za związane konwencją wraz z tą zmianą z chwilą jej wejścia w życie zgodnie z ust. 3.

5. Depozytariusz niezwłocznie powiadamia wszystkie umawiające się strony o otrzymaniu powiadomienia o przyjęciu zmian, otrzymaniu powiadomienia o sprzeciwie lub o wycofaniu sprzeciwów oraz o wejściu zmian w życie.

Artykuł 36

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie

1. Niniejsza konwencja zostaje otwarta do podpisu przez:

- a) państwa, regionalne organizacje integracji gospodarczej oraz inne podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), które uczestniczyły w międzynarodowych konsultacjach w sprawie ustanowienia Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku; oraz
- b) wszelkie inne państwa lub wszelkie inne podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), które sprawują jurysdykcję nad wodami przyległymi do obszaru objętego konwencją;

i pozostaje otwarta do podpisu przez okres 12 miesięcy od pierwszego dnia lutego 2010 r.

2. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez sygnatariuszy.

3. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjmujące lub zatwierdzające składa się u depozytariusza.

Artykuł 37

Przystąpienie

1. Niniejsza konwencja zostaje otwarta do przystąpienia po jej zamknięciu do podpisu, przez każde państwo, regionalną organizację integracji gospodarczej lub inny podmiot, o którym

mowa w art. 36 ust. 1, oraz przez każde inne państwo lub każdy inny podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), którego przedmiotem zainteresowania są zasoby rybne.

2. Dokumenty przystąpienia zostają złożone u depozytariusza.

Artykuł 38

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wchodzi w życie 30 dni po dacie otrzymania przez depozytariusza ósmego dokumentu ratyfikacyjnego, przystąpienia, przyjęcia lub zatwierdzenia, wraz z którym ratyfikacji, przystąpienia, przyjęcia lub zatwierdzenia dokonały:

a) przynajmniej trzy państwa nadbrzeżne graniczące z obszarem objętym konwencją, w których skład wejść muszą przedstawiciele zarówno strony obszaru objętego konwencją położonej na wschód od południka 120° długości geograficznej zachodniej jak i strony obszaru objętego konwencją położonej na zachód od południka 120° długości geograficznej zachodniej; oraz

b) przynajmniej trzy państwa niebędące państwami nadbrzeżnymi graniczącymi z obszarem objętym konwencją, a których statki rybackie prowadzą lub prowadziły połowy na obszarze objętym konwencją.

2. Jeżeli w ciągu trzech lat od przyjęcia niniejszej konwencji nie wejdzie ona w życie zgodnie z ust. 1, wchodzi ona w życie sześć miesięcy po złożeniu dziesiątego dokumentu ratyfikacyjnego, przystąpienia, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub zgodnie z ust. 1, stosownie do tego, które z tych wydarzeń nastąpi jako pierwsze.

3. W odniesieniu do każdego sygnatariusza, który ratyfikuje, przyjmuje lub zatwierdza niniejszą konwencję po jej wejściu w życie, wchodzi ona w życie trzydzieści dni po dacie złożenia jego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego.

4. W odniesieniu do każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, która przystępuje do niniejszej konwencji po jej wejściu w życie, niniejsza konwencja wchodzi w życie 30 dni po dacie złożenia jego dokumentu przystąpienia.

5. Do celów niniejszego artykułu „połowy” obejmują jedynie działania opisane w art. 1 ust. 1 lit. g) pkt (i) oraz (ii).

Artykuł 39

Depozytariusz

1. Depozytariuszem niniejszej konwencji i wszelkich zmian do niej zostaje Rząd Nowej Zelandii. Depozytariusz przekazuje uwierzytelniony odpis niniejszej konwencji wszystkim sygnatariuszom i rejestruje niniejszą konwencję u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Depozytariusz informuje wszystkich sygnatariuszy niniejszej konwencji i jej umawiające się strony o złożonych podpisach oraz o dokumentach ratyfikacji, przystąpienia, przyjęcia i zatwierdzenia złożonych zgodnie z art. 36 lub 37 oraz o dacie wejścia w życie konwencji i wszelkich zmian do niej.

Artykuł 40

Uczestnictwo terytoriów

1. Komisja i jej organy pomocnicze są otwarte na udział położonych w regionie terytoriów, za odpowiednią zgodą umawiającej się strony odpowiedzialnej za ich politykę zagraniczną, dla których zasoby rybne są przedmiotem zainteresowania.

2. Charakter i zakres udziału terytoriów przewidują umawiające się strony w osobnym regulaminie Komisji, uwzględniając prawo międzynarodowe, podział kompetencji w zakresie tematyki objętej niniejszą konwencją oraz zmiany w zakresie zdolności terytoriów do wykonywania praw i obowiązków wynikających z niniejszej konwencji. Regulamin ten przyznaje terytoriom prawo do pełnego uczestniczenia w pracach Komisji i jej organów pomocniczych, z wyjątkiem prawa do głosowania lub blokowania porozumienia w sprawie decyzji, opinii lub zaleceń.

3. Niezależnie od ust. 2 wszystkie takie terytoria mają prawo do obecności i zabierania głosu na posiedzeniach Komisji i jej organów pomocniczych. Wykonując swoje funkcje oraz podejmując decyzje, Komisja uwzględnia interesy wszystkich uczestników.

Artykuł 41

Wystąpienie

1. Umawiająca się strona może, przez pisemne powiadomienie skierowane do depozytariusza, wystąpić z niniejszej konwencji oraz może wskazać swoje powody. Brak wskazania powodów nie ma wpływu na ważności wystąpienia. Wystąpienie wchodzi w życie rok po dacie otrzymania powiadomienia, chyba że powiadomienie określa datę późniejszą.

2. Wystąpienie z niniejszej konwencji przez którąkolwiek z umawiających się stron nie ma wpływu na jej zobowiązania finansowe powstałe przed wejściem w życie jej wystąpienia.

3. Wystąpienie z niniejszej konwencji przez umawiającą się stronę w żaden sposób nie wpływa na zobowiązanie tej strony

do wypełniania wszelkich zobowiązań wyrażonych w niniejszej konwencji, którym strona ta podlegałaby na mocy prawa międzynarodowego niezależnie od niniejszej konwencji.

Artykuł 42

Wygaśnięcie

Niniejsza konwencja automatycznie wygasa z chwilą gdy, w wyniku wystąpień, liczba umawiających się stron spadnie poniżej czterech.

Artykuł 43

Zastrzeżenia

Do niniejszej konwencji nie można wprowadzać zastrzeżeń ani wyjątków.

Artykuł 44

Deklaracje i oświadczenia

Artykuł 43 nie stanowi przeszkody dla jakiegokolwiek państwa, regionalnej organizacji integracji gospodarczej ani podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), podpisujących, ratyfikujących lub przystępujących do niniejszej konwencji, w składaniu deklaracji lub oświadczeń, niezależnie od ich treści lub nazwy, w celu, między innymi, harmonizacji swoich przepisów ustawowych i wykonawczych z postanowieniami niniejszej konwencji, pod warunkiem że takie deklaracje lub oświadczenia nie oznaczają wyłączenia lub zmiany skutku prawnego postanowień niniejszej konwencji mających zastosowanie do tego państwa, regionalnej organizacji integracji gospodarczej lub podmiotu.

Artykuł 45

Załączniki

Załączniki stanowią integralną część niniejszej konwencji i, o ile wyraźnie nie postanowiono inaczej, odniesienia do niniejszej konwencji obejmują także jej załączniki.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, odpowiednio upoważnieni przez reprezentowane przez siebie rządy, złożyli swoje podpisy pod tekstem niniejszej konwencji.

SPORZĄDZONO w Auckland w dniu czternastego listopada dwa tysiące dziewiątego roku, w jednej wersji.

ZAŁĄCZNIK I

**CZĘŚCI OBSZARU OBJĘTEGO KONWENCJĄ, ZA KTÓRE ODPOWIADAJĄ KOMITETY ZARZĄDZAJĄCE
WSCHODNIEGO I ZACHODNIEGO PODREGIONU**

1. Komitet Zarządzający Wschodniego Podregionu odpowiada za opracowanie i polecenie Komisji środków ochrony i zarządzania dla części obszaru objętego konwencją położonej na wschód od południka 120° długości geograficznej zachodniej.
 2. Komitet Zarządzający Zachodniego Podregionu odpowiada za opracowanie i polecenie Komisji środków ochrony i zarządzania dla części obszaru objętego konwencją położonej na zachód od południka 120° długości geograficznej zachodniej.
-

ZAŁĄCZNIK II

KOMISJA REWIZYJNA

Ustanowienie

1. Komisja Rewizyjna ustanowiona zgodnie z art. 17 ust. 5 ma następujący skład:
 - a) w jej skład wchodzi trzech członków mianowanych z listy ekspertów w dziedzinie rybołówstwa sporządzonej i prowadzonej przez FAO na mocy art. 2 załącznika VIII do konwencji z 1982 r. lub podobnego wykazu prowadzonego przez sekretarza wykonawczego. W wykazie prowadzonym przez sekretarza wykonawczego znajdują się eksperci posiadający ugruntowane i powszechnie uznane kompetencje w zakresie kwestii prawnych, naukowych lub technicznych dotyczących rybołówstwa będących przedmiotem niniejszej konwencji, oraz cieszący się najwyższym uznaniem ze względu na swoją uczciwość i prawość. Każdy z członków Komisji jest uprawniony do nominowania do pięciu ekspertów oraz przedstawia informacje na temat stosownych kwalifikacji i doświadczenia każdego z nominowanych;
 - b) przewodniczący Komisji oraz każdy z członków Komisji, który zgłosił sprzeciw wobec decyzji, mianują po jednym członku. Imię i nazwisko członka mianowanego przez członka Komisji zgłaszającego sprzeciw zostaje wymienione w powiadomieniu o sprzeciwie przekazywanym sekretarzowi wykonawczemu na mocy art. 17 ust. 2 lit. a). O imieniu i nazwisku członka mianowanego przez przewodniczącego Komisji informuje się członka Komisji zgłaszającego sprzeciw w terminie 10 dni od upływu okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu;
 - c) trzeciego członka mianuje się w terminie 20 dni od upływu okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu na zasadzie porozumienia między członkiem Komisji zgłaszającym sprzeciw a przewodniczącym Komisji, przy czym nie jest on obywatelem członka Komisji zgłaszającego sprzeciw. Jeżeli w tym terminie nie osiągnięto porozumienia co do mianowania trzeciego członka, zostaje on mianowany przez Sekretarza Generalnego Stałego Trybunału Arbitrażowego, chyba że uzgodniono, że mianowania dokonuje inna osoba lub państwo trzecie;
 - d) Komisję Rewizyjną uznaje się za ustanowioną w dniu mianowania trzeciego jej członka, który to przewodniczy jej posiedzeniom.
2. Jeżeli sprzeciw wobec decyzji na podstawie tych samych przesłanek zgłosi więcej niż jeden członek Komisji, lub jeżeli zawarto porozumienie na mocy art. 17 ust. 5 lit. d), zgodnie z którym sprzeciwy zgłoszone na podstawie różnych przesłanek mogą być rozpatrywane przez tę samą Komisję Rewizyjną, w skład Komisji Rewizyjnej wchodzi 5 członków wyłonionych z list, o których mowa w ust. 1 lit. a), i ma ona następujący skład:
 - a) jeden członek mianowany jest, zgodnie z ust. 1 lit. b), przez członka Komisji, który złożył pierwszy sprzeciw, dwóch członków mianowanych jest przez przewodniczącego Komisji w terminie 10 dni od upływu okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu, jeden członek mianowany jest na zasadzie porozumienia między kolejnymi członkami Komisji zgłaszającymi sprzeciw w terminie 15 dni od upływu okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu, a jeden członek mianowany jest na zasadzie porozumienia między wszystkimi członkami Komisji zgłaszającymi sprzeciw a przewodniczącym Komisji w terminie 20 dni od upływu okresu przysługującego na zgłoszenie sprzeciwu. Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch okresów czasu odpowiednio nie osiągnięto porozumienia w sprawie któregośkolwiek z ostatnich dwóch mianowań, mianowania lub mianowań, w odniesieniu do których nie osiągnięto porozumienia, dokonuje sekretarz generalny Stałego Trybunału Arbitrażowego, chyba że uzgodniono, że mianowania lub mianowań dokonuje inna osoba lub państwo trzecie;
 - b) Komisję Rewizyjną uznaje się za ustanowioną w dniu mianowania ostatniego jej członka. Komisji Rewizyjnej przewodniczy członek mianowany na zasadzie porozumienia między wszystkimi członkami Komisji zgłaszającymi sprzeciw a przewodniczącym Komisji zgodnie z lit. a).
3. Każdy wakat w Komisji Rewizyjnej jest obsadzany w sposób określony dla pierwotnego mianowania.

Działanie

4. Komisja Rewizyjna określa swój regulamin wewnętrzny.
5. Przesłuchanie zwołuje się w miejscu i w czasie określonym przez Komisję Rewizyjną w terminie 30 dni od jej ustanowienia.
6. Każdy członek Komisji może złożyć w Komisji Rewizyjnej memorandum dotyczące rozpatrywanego sprzeciwu, a Komisja daje każdemu takiemu członkowi Komisji Rewizyjnej pełną możliwość wypowiedzenia się na jej forum.

7. Jeżeli, ze względu na szczególne okoliczności w danej sprawie, Komisja Rewizyjna nie zdecyduje inaczej, koszty Komisji Rewizyjnej, w tym wynagrodzenia jej członków, ponoszone są następująco:
- 70 proc. pokrywa członek Komisji zgłaszający sprzeciw, lub jeżeli sprzeciw zgłasza więcej niż jeden członek Komisji, po równo wszyscy z nich; oraz
 - 30 proc. pokrywa Komisja ze swojego rocznego budżetu.
8. Wnioski i zalecenia Komisji Rewizyjnej zostają przyjęte głosami większości jej członków. Każdy członek Komisji Rewizyjnej może załączyć zdanie odrębne. Wszelkie decyzje dotyczące trybu pracy Komisji Rewizyjnej również zostają przyjęte głosami większości jej członków.
9. Komisja Rewizyjna, w terminie 45 dni od jej ustanowienia, przekazuje swoje wnioski i zalecenia sekretarzowi wykonawczemu zgodnie z art. 17 ust. 5.

Wnioski i zalecenia

10. W odniesieniu do wniosków i zaleceń Komisji Rewizyjnej przyjmuje się następujący tryb postępowania:

Wnioski potwierdzające dyskryminację

- Jeżeli Komisja Rewizyjna ustali, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, dyskryminuje formalnie lub faktycznie członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw a środki zastępcze przynoszą te same skutki, co decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, środki zastępcze uznaje się za równoważne z decyzją oraz za wiążące wobec właściwego członka lub członków Komisji w zastępstwie decyzji.
- Z zastrzeżeniem lit. d) i e), jeżeli Komisja Rewizyjna uzna, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, dyskryminuje formalnie i faktycznie członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw, a środki zastępcze przynoszą te same skutki, co decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, pod warunkiem wprowadzenia pewnych zmian, Komisja Rewizyjna zaleci wprowadzenie tych zmian. Po otrzymaniu wniosków i zaleceń Komisji Rewizyjnej członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw zmieniają, w terminie 60 dni, właściwe środki zastępcze stosownie do zaleceń Komisji Rewizyjnej lub wszczynają procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji. Środki zastępcze uważa się za równoważne z decyzją, wobec której zgłoszono sprzeciw, po wprowadzeniu do nich zmian stosownie do zaleceń Komisji Rewizyjnej. Środki te stają się następnie wiążące dla właściwego członka lub członków Komisji w zmienionej formie w zastępstwie decyzji. Jeżeli członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw zdecydują się wszcząć procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji, ani decyzja ani zmienione środki zastępcze nie stają się wiążące dla członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw do czasu wydania decyzji w ramach tej procedury.
- Z zastrzeżeniem lit. d) i e), jeżeli Komisja Rewizyjna uzna, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, w nieuzasadniony sposób dyskryminuje formalnie lub faktycznie członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw, ale środki zastępcze nie przynoszą tych samych skutków, co decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw przyjmują, w terminie 60 dni, środki zalecone przez Komisję Rewizyjną jako równoważne w skutkach z decyzją, wobec której zgłoszono sprzeciw, lub wszczynają procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji. Jeżeli członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw przyjmą środki zalecone przez Komisję Rewizyjną, środki te uznaje się za wiążące wobec członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw w zastępstwie decyzji. Jeżeli członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw zdecydują się wszcząć procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji, ani decyzja ani jakiegokolwiek środki zalecone przez Komisję Rewizyjną nie stają się wiążące dla członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw do czasu wydania decyzji w ramach tej procedury.
- W przypadku gdy Komisja Rewizyjna przedstawia wnioski i zalecenia na mocy lit. b) lub c), członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw mogą, w terminie 30 dni od daty przekazania powiadomienia o tych wnioskach i zaleceniach, wnioskować o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia Komisji. Posiedzenie nadzwyczajne zostaje zwołane przez przewodniczącego w terminie 45 dni od otrzymania wymienionego wniosku.
- W przypadku gdy na posiedzeniu nadzwyczajnym zwołanym na mocy lit. d) zalecenia Komisji Rewizyjnej zostaną potwierdzone lub zmienione, termin 60 dni na mocy lit. b) lub c) odpowiednio przysługujący na wdrożenie tych wniosków i zaleceń w pierwotnej lub w zmienionej formie lub na wszczęcie procedury rozstrzygnięcia sporów biegnie od dnia przekazania decyzji podjętej na posiedzeniu nadzwyczajnym. W przypadku gdy na posiedzeniu nadzwyczajnym Komisji podjęta zostanie decyzja o niepotwierdzeniu lub niezmiennieniu zaleceń Komisji Rewizyjnej, lecz o unieważnieniu decyzji, wobec której zgłoszono sprzeciw, oraz o zastąpieniu jej nową decyzją lub zmienioną wersją pierwotnej decyzji, nowa lub zmieniona decyzja staje się wiążąca dla członków Komisji zgodnie z art. 17.

Wnioski o niezgodności

- f) Jeżeli Komisja Rewizyjna uzna, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, jest niezgodna z niniejszą konwencją, konwencją z 1982 r. lub porozumieniem z 1995 r., przewodniczący Komisji zwołuje jej nadzwyczajne posiedzenie w terminie 45 dni od otrzymania powiadomienia o wnioskach i zaleceniach Komisji Rewizyjnej sugerujących ponowne rozpatrzenie decyzji w świetle poczynionych wniosków i zaleceń.
- g) Jeżeli na posiedzeniu nadzwyczajnym Komisji unieważnia się decyzję, wobec której zgłoszono sprzeciw, oraz zastępuje ją nową decyzją lub zmienioną wersją poprzedniej decyzji, nowa lub zmieniona decyzja staje się wiążąca dla członków Komisji zgodnie z art. 17.
- h) Jeżeli na posiedzeniu nadzwyczajnym Komisji potwierdza się pierwotną decyzję, członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw, w terminie 45 dni, wdrażają tę decyzję lub wszczynają procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji. Jeżeli członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw zdecydują się wszcząć procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji, decyzja nie staje się wiążąca dla członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw do czasu wydania decyzji w ramach tej procedury.

Wnioski o braku podstaw do sprzeciwu

- i) Jeżeli Komisja Rewizyjna uzna, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, nie dyskryminuje formalnie lub faktycznie członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw ani nie jest niezgodna z niniejszą konwencją lub konwencją z 1982 r. lub porozumieniem z 1995 r., członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw, stosownie do lit. j), w terminie 45 dni, wdrażają pdecyzję lub wszczynają procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji. Jeżeli członek lub członkowie Komisji zgłaszający sprzeciw zdecydują się wszcząć procedurę rozstrzygnięcia sporów obowiązującą na mocy niniejszej konwencji, decyzja nie staje się wiążąca dla członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw do czasu wydania decyzji w ramach tej procedury.
 - j) Jeżeli Komisja Rewizyjna uzna, że decyzja, wobec której zgłoszono sprzeciw, nie dyskryminuje formalnie lub faktycznie członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw ani nie jest niezgodna z niniejszą konwencją lub konwencją z 1982 r. lub porozumieniem z 1995 r., jednocześnie jednak środki zastępcze przynoszą takie same skutki, co decyzja i jako takie powinny zostać uznane przez Komisję, środki te stają się wiążące dla członka lub członków Komisji zgłaszających sprzeciw w zastępstwie decyzji od momentu ich uznania przez Komisję na jej kolejnym posiedzeniu.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY USTANAWIANIA I WDRAŻANIA CAŁKOWITEGO DOPUSZCZALNEGO POŁOWU LUB CAŁKOWITEGO DOPUSZCZALNEGO NAKŁADU POŁOWOWEGO DLA MIĘDZYSTREFOWEGO ZASOBU RYBNEGO OBOWIĄZUJĄCEGO NA CAŁYM OBSZARZE WYSTĘPOWANIA TEGO ZASOBU

1. Zgodnie z art. 23 i 24 umawiające się strony będące państwem nadbrzeżnym oraz członkowie Komisji, których statki prowadzą połowy międzystrefowych zasobów rybnych na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji lub wodach pełnomorskich przyległych do obszaru objętego konwencją, dostarczają Komisji wszelkich stosownych danych naukowych, technicznych i statystycznych dotyczących tych zasobów rybnych, które rozpatrywane są przez Komitet Naukowy oraz, w stosownych przypadkach, Komitet ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych.
 2. Zgodnie z art. 10 Komitet Naukowy ocenia stan zasobu międzystrefowego na całym obszarze jego występowania i przedstawia Komisji oraz Komitetowi Zarządzającemu właściwego podregionu swoją opinię na temat właściwego poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego dla danego zasobu na całym obszarze jego występowania. Opinia ta powinna, w miarę możliwości, zawierać wyliczenia demonstrujące, w jaki sposób ustanowienie różnych poziomów całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego przyczynia się do realizacji celu lub celów danej strategii lub danego planu zarządzania przyjętych przez Komisję.
 3. Zgodnie z art. 12 oraz na podstawie opinii Komitetu Naukowego i wszelkich stosownych opinii Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych Komitet Zarządzający właściwego podregionu przedstawia Komisji zalecenia dotyczące całkowitego dopuszczalnego połowu lub całkowitego dopuszczalnego nakładu połowowego dla danego zasobu na całym obszarze jego występowania oraz właściwych środków służących zapewnieniu, że całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy nie zostaną przekroczone.
 4. Zgodnie z art. 16 i 20 Komisja, na podstawie zaleceń i opinii Komitetu Naukowego oraz Komitetu Zarządzającego właściwego podregionu oraz wszelkich stosownych opinii Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych, ustanawia całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy dla danego zasobu rybnego na całym obszarze jego występowania oraz właściwe środki służące zapewnieniu, że całkowity dopuszczalny połów lub całkowity dopuszczalny nakład połowowy nie zostaną przekroczone.
 5. W odniesieniu do ochrony i zarządzania gatunkiem *Trachurus murphyi* (ostrobok peruwiański) Komisja, zgodnie z art. 20, w stosownych przypadkach, uwzględni w pierwszym rzędzie ustanowienie całkowitego dopuszczalnego połowu, bez uszczerbku dla wszelkich innych środków ochrony i zarządzania, których przyjęcie uzna za stosowne w celu zapewnienia ochrony i zrównoważonej eksploatacji tego zasobu rybnego.
-

ZAŁĄCZNIK IV

PODMIOTY ZAJMUJĄCE SIĘ POŁOWAMI

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji wszelkie podmioty zajmujące się połowami, których statki prowadziły lub zamierzają prowadzić połowy zasobów rybnych, mogą, za pośrednictwem pisemnego dokumentu dostarczonego depozytariuszowi, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji oraz wszelkich środków ochrony i zarządzania przyjętych na jej mocy. Takie zobowiązanie staje się skuteczne po 30 dniach od daty otrzymania dokumentu. Każdy z podmiotów zajmujących się połowami może wycofać swoje zobowiązanie na mocy pisemnego powiadomienia skierowanego do depozytariusza. Wycofanie wchodzi w życie rok po dacie otrzymania powiadomienia, chyba że powiadomienie określa datę późniejszą.
 2. Każdy podmiot zajmujący się połowami, o którym mowa w ust. 1 powyżej, może, na mocy pisemnego dokumentu dostarczonego depozytariuszowi, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji wraz z ewentualnymi zmianami do niej wprowadzanymi na mocy art. 35 ust. 3. Zobowiązanie to wchodzi w życie zgodnie z terminami, o których mowa w art. 35 ust. 3 lub w dniu otrzymania pisemnego powiadomienia, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosownie do tego, które z tych wydarzeń nastąpi później.
 3. Podmiot zajmujący się połowami, który wyraził stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej konwencji oraz środków ochrony i zarządzania przyjętych na jej mocy, zgodnie z ust. 1, musi przestrzegać zobowiązań członków Komisji i może uczestniczyć w pracach Komisji, w tym w procesie podejmowania decyzji, zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji. Dla celów niniejszej konwencji odniesienia do Komisji lub członków Komisji obejmują również takie podmioty zajmujące się połowami.
 4. W przypadku gdy podmiot zajmujący się połowami, który zobowiązał się do przestrzegania warunków niniejszej konwencji zgodnie z niniejszym załącznikiem, uczestniczy w sporze i spór ten nie może być rozstrzygnięty polubownie, zostaje on, na żądanie jakiegokolwiek strony sporu, poddany ostatecznemu i wiążącemu arbitrażowi zgodnie z właściwymi zasadami Stałego Trybunału Arbitrażowego.
 5. Postanowienia niniejszego załącznika dotyczące udziału podmiotu zajmującego się połowami służą jedynie celom niniejszej konwencji.
-